

elbutlletí

El Butlletí de Llagostera / 3,5€ / abril 2014
Número 26. 4a etapa

INSCRIPCIONS
(+ INFORMACIÓ)
A PARTIR DEL
28 ABRIL

PAUHER SCHOOL
ESCOLA D'IDIOMES

JULIOL I /0 AGOST

HORARI

Matí: 10 a 13h
Tarda: 16 a 19h.
Servei Opcional (9h - 10h)

DATES

Del 23 de Juny
fins al 21 d'Agost.
(En aquestes dates es pot
fer un mes o dos; també
es pot fer per setmanes o
dates a convenir.)

PREU

35€ per setmana.
(Matí o tarda)
Servei opcional:
14 € per setmana.
(Preu especial els dos
mesos sencers i germans)

EDAT

De 4 anys (P3)
a 12 anys.

1A SETMANA: SHOPPING WEEK
2A SETMANA: FLOWER POWER PARTY
3A SETMANA: FASHION WEEK
4A SETMANA: PUPPET SHOW WEEK
5A SETMANA: INTERNATIONAL WEEK
6A SETMANA: FOOD WEEK

(Les setmanes restants d'agost es
repetiran els tallers que més èxit
hagin tingut)

CASAL D'ANGLÈS 2014

Farem cançons, jocs i vídeos en anglès. Sortides al
parc, diàlegs i teatre, contes, un bloc amb totes les
fitxes o treballs fets durant el casal, piscina, jocs
d'ordinador, etc.

Constància, 1 baixos local 4.
tel: 972.80.51.63
pauherschool@gmail.com
llagostera

PAUHER SCHOOL
ESCOLA D'IDIOMES

>sumari

/26!

REDACCIÓ

Paula Bahí,
Mita Casanovas,
Marc Frigola
Albert Pedraza,
Berta Peyrecave,
Cristina Puig,
Anna Ramírez,
Pau Rusiñol
Grau Torres,
Paula Turon i
Júlia Turon

COL·LABORADORS

Marc Gassó,
Enric Ramionet,
Joan Ventura,
Joan Frigola,
Txema Torrent,
Lluís Postigo
Antoni Mascort,
Josep Cantó,
Josep M. Codina,
David Otero
i Bops

CORRECCIÓ

Mita Casanovas

AGRAÏMENTS

Eduard Alejandro,
Fina Solà,
Eduard Comas,
Jordi Llinàs, Registre
Civil i Biblioteca Julià
Cutiller

IMPRESSIÓ

Gràfiques Alzamora

PORTADA

Dolors Duch

MAQUETACIÓ I DISENY

Berta Peyrecave i
Mita Casanovas

IL·LUSTRACIÓ

Berta Peyrecave

B.S.O.

Safe and sound -
Capital cities

Contacta amb nosaltres:

C/ Sant Pere núm. 5

Telèfon 972-832-300

elbutlletí.llagostera@gmail.com

- > pictorial_4
- > calaix de sastre_5
- > actualitat_6
- > entitats_19
- > centres educatius_28
- > recomanacions_32
- > cultura_34
- > opinió_36
- > ela geminada_40
- > la veu del poble_42
- > llagosterencs arreu
del món_44
- > escapa't_47
- > humor_50
- > reportatge_52
- > registre civil_58

El col·lectiu de redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions, però no es fa responsable de les opinions dels seus col·laboradors. Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina d'"El Butlletí" a la seva disposició.

AMB LA COL·LABORACIÓ DE:

**AJUNTAMENT
DE LLAGOSTERA**

UN DIA A LA Biblioteca

de Llagostera

La Biblioteca es va inaugurar el

SET. 2011

La biblio fa
571 m²
(útils)

shhhhhh!

19.117

LLIBRES

Es demana
silenci 12
cops/dia

50

CONSULTES
/DIA

120

VISITES
/DIA

Trigariem
1.593 anys a
llegir-nos tots
els llibres

Hi cabrien
1.998.500 L
d'Horxata

1.610

CD'S

68

REVISTES
(TITOLS)

3.244

AUDIOVISUALS

Es renten
els vidres 1
cop al mes

3.292

CARNETS

12

ORDINADORS

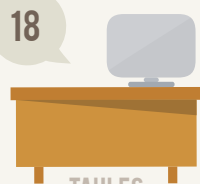
3

ANYS

CONSTRUCCIÓ

18

TAULES

75

CADIRES

S'obre la
porta 120
vegades

Passen
1.600
cotxes/dia

/calaix de sastre

Sabies que a Llagostera...?

... som **8.337** habitants:

4.049
dones

4.288
homes

	 Tº màxima	 Tº mínima	 Pluges
Gener	20,3 °C	-1,8 °C	20 l/m ²
Febrer	21,6 °C	-2,1 °C	40 l/m ²
Març	26,7 °C	-2,4 °C	25 l/m ²

De ben segur que algun dia heu topat amb el vehicle que neteja els carrers del poble –i probablement el dia que teniu més pressa-. Doncs imagineu que us el trobeu però en direcció contrària! Tots estem d'acord que s'han de netejar els carrers, però si els ciclistes han de seguir les normes de circulació, creiem que aquest vehicle, a l'hora de recórrer els carrers del poble, també hauria de respectar-les.

Cada any sembla més complicat aconseguir que el jovent del poble participi al Concurs literari de Sant Jordi. Si a les escoles ajuden els infants a elaborar les seves obres, per què no es fa el mateix des de l'institut? probablement els joves necessitin més motivació, però els professors no podrien destinar un dels textos que elaboren els alumnes al llarg del curs a ser obra del concurs? potser en sortirien grans escriptors!

Des del col·lectiu valorem molt positivament el nou projecte que es durà a terme al carrer Sant Feliu, creant 17 places d'aparcament en un solar que hi ha adjunt a la via i ampliant les voreres, prohibint així l'estacionament de cotxes en gran part del carrer i donant més seguretat als vianants.

XIFRES

EL TEMPS

EL SEMÀFOR

maig

Dia 4: Lacústica: Escola de guitarres del Gironès
(Teatre Casino/19h/6€)

Dia 10 i 11: Lacústica: Taller de Gospel
(Teatre Casino/8€)

Dia 17: Teatre: *Valga'm Déu, quina família!*
(Teatre Casino/22h/6€)

Dia 18: Aplec de Panedes. Org.: G.E.Bell-Matí
Lacústica: *Jove Orquestra del Gironès*
(Teatre Casino/19h/6€)

Dia 25: Lacústica: *Melodies entrelaçades*
(Teatre Casino/19h/8€)

Dia 31: Teatre: *Políticament incorrecte*
(Teatre Casino/22h/8€)

juny

Dia 1: Trial de Festa Major. Motos modernes i clàssiques. (Org.: Els Cremats MCE)
Teatre: *Políticament incorrecte*
(Teatre Casino/19h/8€)

Dies 2-10: Exposició: Calendari del pagès
(Sala de Plens)

Dia 6-10: Festa Major

Dia 23: Revetlla de Sant Joan (parc l'Estació)

Dia 28: Festa del Segar (exterior del Polivalent).
Org.: Segadors/es de Llagostera

juliol

Dia 12: Festa de Sant Cristòfol
Caminada a la llum de la lluna (Pavelló/20h)
Org.: G.E.Bell-Matí

Dia 18 – Nit de la sardana (plaça Catalunya)

Dia 26 – Festa de Sant Jaume (parc de l'Estació)

Dia 27 – Fira del Batre (parc de l'Estació)

L'Ajuntament de Llagostera celebra el IX Ple Infantil

El Ple infantil és una iniciativa que l'Ajuntament de Llagostera i les direccions de les escoles de Primària de Llagostera coordinen anualment per donar a conèixer als alumnes els diferents temes que es tracten al món de la política local i a l'entorn de Llagostera. Enguany la sessió es va celebrar el divendres 31 de gener a partir de dos quarts de deu del matí, i van ser un total de 120 alumnes de les escoles Lacustària i Puig de les Cadiretes els que hi van participar.

L'alcalde de Llagostera, Fermí Santamaria, i el regidor de Joventut i Noves Tecnologies, Sergi Miquel, van presidir la sessió acompanyats de 16 nens i nenes que van fer de regidors i regidores durant gairebé l'hora que va durar el Ple.

Entre els temes tractats, els joves regidors van interessar-se per la construcció de l'Skate Park, i van proposar rehabilitar cases tancades per destinar-les a lloguer social, ampliar les zones de cobertura Wi-Fi a les urbanitzacions, reforçar la presència de la Policia Local per millorar la seguretat ciutadana, millorar els vestidors del pavelló i les instal·lacions esportives, construir més parcs infantils, contractar gent aturada per netejar boscos i disposar d'agents cívics per solucionar el problema dels excrements de gossos al carrer, entre d'altres.

Fotos: Ajuntament de Llagostera

VI Trobada de mags

El dissabte 22 de febrer a les deu de la nit es va celebrar, un any més, la Trobada de Mags de Llagostera a favor de la lluita contra el càncer, una iniciativa que enguany suma la sisena edició. Més d'un centenar d'espectadors van poder gaudir de dues hores de màgia a càrrec del Mag Fri, Eduard Juanola i un mag convidat, Raül Black. Aquest últim compta amb molts reconeixements nacionals i internacionals en el seu palmarès, com el primer premi d'escena per participar en el campionat Mundial o el tercer premi F.I.S.M. European Championships a Blackpool, entre d'altres. La gala va ser conduïda i presentada pel Mag Sergi.

L'espectacle va ser organitzat per l'Ajuntament de Llagostera amb la col·laboració la Junta Local de Llagostera de l'AECC-Catalunya, i els beneficis de les entrades es destinaran íntegrament a la lluita contra el càncer.

Joan Ventura, nou president del Col·legi de Periodistes de Girona

El passat dijous 13 de març va oficialitzar-se a Girona el traspàs de poders i càrrecs de la demarcació gironina del Col·legi de Periodistes, essent-ne el president des d'aleshores el llagosterenc Joan Ventura Brugulat.

Ventura, president de l'etapa fundadora d'*El Butlletí*, ha exercit la seva vida professional al diari *El Punt*, i també ha estat conseller delegat de Comit Premsa BCN. Actualment compaginarà la presidència del col·legi amb el càrrec de director adjunt de la informació cultural d'*El Punt Avui*.

Foto: periodistes.org

Èxit de públic en el XXIIè Festival Provincial de Patinatge Artístic

El Pavelló Municipal d'Esports va acollir el passat 9 de febrer a dos quarts de sis de la tarda el festival provincial de patinatge organitzat pel Club Patinatge Llagostera. Enguany, la jornada comptava amb la participació dels clubs de Porqueres, Sarrià i Girona, a més dels patinadores i patinadors locals. Durant el festival, que va tenir una durada aproximada de dues hores, es va poder veure per primera vegada a Llagostera *In crescendo*, el número del grup xou petit que ha competit al campionat català de grups xou. També va realitzar-se l'actuació *Mims* del grup de xou juvenil, el qual ha competit a la copa Girona i Catalana de grups xou.

En finalitzar totes les actuacions es va cloure el festival amb la marxa final del club en la qual hi van participar totes les patinadores i patinadors del club, tants de discs individuals com de grups xou.

MP
ERRUQUER
I
R

C/ Consellers, 21
Tel. 661 860 128

CAN CASSOLES

C/Pau Casals 27. Telf: 972.83.07.02

Presentació oficial del Centre Ocupacional ubicat al Centre Cultural Can Roig

El Grup Fundació Ramon Noguera és un grup d'entitats sense ànim de lucre que treballa a les comarques gironines per a persones amb discapacitat i infants amb trastorns en el seu desenvolupament. Va ser el passat 10 de febrer quan es va presentar el centre ocupacional de la fundació, el qual es troba ubicat a la segona planta del Centre Cultural de Can Roig – espai cedit per l'Ajuntament de Llagostera-. Aquest centre pot ocupar fins a 30 persones, i l'espai compta amb una aula d'informàtica, cuina, menjador, un espai dedicat a l'exercici físic i aules taller on els usuaris desenvolupen les diferents tasques amb el suport d'un monitor.

A la presentació hi van assistir la directora de la fundació, Pepita Perich, l'alcalde de Llagostera, Fermí Santamaria, i la regidora d'acció Social, Montse Vilà.

Transports Nacionals i Internacionals

JAPIC PETIT, S.A.

Transports

C/. Girona, 31
17240 Llagostera
(Girona - Espanya)

Tel: 972 830304-972805257
Fax: 972 830555
Email: transit@japicpetit.cat

AUTOESCOLA LLAGOSTERA

Passeig Tomàs Boada, 10 - 17240 Llagostera
Tel. 972 83 00 81 - 608 69 87 56 / Fax. 972 83 03 42
www.autoescolallagostera.com

El projecte del carbó llagosterenc guanya el concurs de la Fundació Hope Projects

El context social i polític actual ens porten a mirar el passat amb uns altres ulls, recordant temps passats i reinventant tradicions perdudes. Així ho van pensar la Cooperativa Idària amb el projecte "Carbó d'Ardenya i Gavarres", i sembla que tants d'esforços han donat el seu fruit.

Sota el lema d'apostar per un nou model d'empresa que generi riquesa i benestar social a parts iguals, la Fundació Hope Projects s'ha fixat en els emprenedors llagosterencs. La Fundació premia anualment artesans, dissenyadors i inventors amb d'idees que tinguin relació amb la creació de productes o serveis socialment responsables, que impliquin la creació de llocs de treball en l'àmbit local, especialment els més desfavorits; que siguin originals i viables econòmicament, i que es distingeixin per la seva bondat mediambiental. L'objectiu final de la Fundació és contribuir a la creació d'una xarxa d'empreses sorgides dels projectes acceptats, que generin ocupació i actuïn

com a instruments de canvi en favor d'una societat més sostenible, solidària i justa. En aquest esquema hi encaixa perfectament el projecte de Idària i, en la segona edició del concurs, la Fundació Hope Projects l'ha dotat d'un xec amb valor de 12.000 euros.

Tal i com vam mostrar un parell de reportatges enrere, l'objectiu del projecte és crear llocs de treball gràcies a la producció i comercialització de carbó vegetal, un producte de proximitat i de qualitat, fet de llenya de bruc, arboç i alzina, obtinguda en estassades de sotabosc i en podes baixes, tot fent possible una gestió sostenible i responsable dels boscos de l'Ardenya i les Gavarres. El projecte avança ràpidament, la primera carbonera ja està a punt de ser construïda al bosc, s'està creant una xarxa comercial i s'està innovant en aspectes de disseny; també es fan estudis d'optimització, ja es disposa d'un magatzem i ara mateix el projecte dona feina a cinc persones.

Foto: Ajuntament de Llagostera

neixos

N.I.F. 40.323.881 - M

C/ Mas sec, 60 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 831 540 - TM 678 544 090

Embotits i Carns

Almogàvers, 13
Tel. 972 830 299

17240 LLAGOSTERA

Unes bacanals terrorífiques

Estem convençuts que és una bona iniciativa, i per sobre de tot una bona combinació: lectura, música, cervesa, i tot acompanyat d'una tapa. Us sona? Aquest any ha estat el segon en què l'Àrea de Joventut de l'Ajuntament i Can Toni de les Eugues s'han ajuntat per dur a terme aquest pla immillorable pel diumenge a la tarda.

Des del 2 de març i fins el 6 d'abril van celebrar-se novament cada diumenge a les 19 h les trobades o, com ells les anomenen, bacanals literàries, uns actes que barregen cultura i oci i que pretenen potenciar la lectura entre els més joves.

Enguany la temàtica eren les històries de terror, i les bacanals van celebrar-se als bars Set de Nit, Modoni, Casino Llagosterenc, Enrenou, Xarops i Swing Cafè, comptant en cada edició, amb un fidel i nombrós públic.

No havien desaparegut, estaven de gresca

Si crèieu que la cabra catalana s'havia extingit, anàveu errats. Així ho expliquen les llagosterenques Montse Vila (text) i Montse Mayol (il·lustracions) a *Cabretes al país de les meravelles* (Edicions Sidillà), un conte infantil que resulta ser el primer d'una col·lecció de contes basats en fets reals.

Amb molt de gust, un estil inconfusible i bones paraules, el llibre ens narra la història d'unes cabretes que volen veure món i sentir-se especials quan, en un moment determinat, descobreixen que són úniques i això les fa totalment singulars.

El dissabte 22 de març va fer-se la presentació del conte al Pub l'Enrenou, però a més, la seva publicació ha tingut molt de ressò en tots els mitjans de comunicació: ha estat recomanat en el suplement del diari *El Punt*, en el diari *La Mañana*, en el web de l'organització *Slow Food* de Boston, en els programes de televisió *Medi Ambient* i *els Matins* de TV3, en el programa *Quan ve la nit* de Llagostera Ràdio, i fins i tot se'n fa referència a l'apartat de bibliografia de l'entrada de la cabra catalana a l'enciclopèdia lliure *Viquipèdia*.

El conte pot adquirir-se a Llibreria Sureda i també a Can Toni de les Eugues.

**CENTRE VETERINARI
LLAGOSTERA**

HORARI:

- Matí de 11'30h a 1'30h (excepte dimecres)
- Tarda de 5h a 8h
- Dissabtes de 11'30h a 1'30h

Juliol i agost dimecres matí obert

C/ Fivaller, 2
Llagostera (Girona)

972 83 10 53

**Tapisseria i Tendals
Sanchez**

C/Barcelona, 16. 17240, Llagostera.
Tel/Fax 972830387. Mòbil 600036482
Mail: ramontapisser@telefonica.net

SANT ANTONI

Gran acollida de públic en la presentació del llibre i exposició dedicada al fotògraf Ricard Solà

El dissabte 1 de març a les set del vespre va oficialitzar-se a la Sala de Plens la cessió del fons fotogràfic Ricard Solà – Can Llinós amb la presentació d'un llibre dedicat al fotògraf, editat per l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament.

Va ser l'any 2012 quan les filles de Ricard Solà van decidir fer la donació del fons fotogràfic que el seu pare havia generat després de més de 40 anys de treball. En total, aquest fons és un conjunt documental de 24.343 negatius fotogràfics datats entre el 1949 i el 1990 que contenen reportatges institucionals i religiosos, imatges publicitàries, casaments, comunions, retrats de galeria...

L'acte, presidit per l'alcalde Fermí Santamaria i el regidor de Cultura Josep Aliu, va comptar amb les intervencions de l'arxivera municipal Marta Albà, la

historiadora de l'art Fina Navarrete, i Fina Solà, filla de Ricard Solà, qui va posar punt i final a la presentació amb un emotiu discurs.

En acabat, va inaugurar-se al Local Social "La Caixa" l'exposició que complementa l'edició del llibre, una mostra d'emblemàtiques fotografies on s'aprecien els canvis que ha patit el nostre poble, no tan sols urbanístics, sinó també pel que fa a les celebracions de costums i festivitats.

Els actes inaugurals van ser molt ben acollits pels veïns de Llagostera, fent que la Sala de Plens quedés petita i que el local d'exposicions s'omplís de gom a gom.

L'exposició podrà visitar-se fins el diumenge 27 d'abril.

Dolors Duch, guanyadora del concurs de fotografia de portada

Fotografies amb un denominador comú, una ombra; aquesta era la premissa que des del col·lectiu vam proposar per a la darrera edició del concurs de fotografia de portada.

De les 37 imatges rebudes, la fotografia *Arbre_s* de Dolors Duch ha quedat classificada en primera posició, il·lustrant la portada d'aquesta publicació; i en segon i tercer lloc, trobem les fotografies *La caseta de fusta* i *El tricicle*, de Gemma Fontàs (Girona) i Magdeleine Hostie (Santa Cristina d'Aro) respectivament.

Un any més, els premis del concurs s'entregaran a les guanyadores en iniciar-se la cinquena gala dels Premis Culturals Butlletí, aquest any celebrats el diumenge 27 d'abril al teatre del Casino. Moltes gràcies a tots els participants!

1r premi

Arbre_s / Dolors Duch

2n premi

La caseta de fusta / Gemma Fontàs

3r premi

El tricicle / Magdeleine Hostie

CARNAVAL

Foto: Enric Sánchez

Escola de Música de Llagostera

La Música

Concentració auditiva, desenvolupament motriu, dinàmiques de grup, consciència de l'altre, consciència del propi cos, coordinació fina, coneixement i descodificació d'un llenguatge nou, associació de dades multisensorials, associacions matemàtiques i abstracció, desenvolupament emocional, hàbits de treball, gaudi col·lectiu i cooperació, capacitat d'escolta, integració...
Segur que no?...No té prou qualitats la música com a matèria d'ensenyament? No justificarien aquestes, sobradament, una atenció preferent dels responsables educatius?

Quan et mous en aquest món i el teu dia a dia consisteix en un manxar continu d'activitat musical, feliçment t'adones que et retorna a les mans una part d'allò que has intentat posar a les mans dels altres, els alumnes, al seu cap, als ulls i sobretot a les orelles: espurnes de totes i cada una d'aquestes qualitats intrínseques de la música i de la pràctica musical. I et sents una mica afortunat.
Però no són èpoques bones per a l'educació musical. El seu potencial educatiu continua malbaratant-se com ja ho havia estat durant llargues dècades. Amb el Pacte Nacional d'Educació del 2006, i poste-

riorment amb la creació de convenis educatius, uns tímids avenços havien començat a dibuixar un futur millor per a l'educació musical i un posicionament més en consonància amb la majoria de països europeus. I ara, ara hagués tocat continuar avançant, establir programes de formació, reelaboracions curriculars, creació de centres integrats, ajudes a les famílies, innovació tecnològica... En comptes d'això, a la música se l'amenaça amb la seva expulsió de l'escola primària i se la maltracta en els centres de règim especial. A la ràbia per les envestides del ministre, se suma la tristesa d'aquests últims anys davant les dificultats de moltes escoles de música: algunes d'històriques que s'han silenciats, altres de més properes amb companys i coneguts que afronten incògnites de futur; alumnes que han hagut de tancar l'estoig, famílies que abandonen.

(continua a la pàgina següent)

**COPISTERIA
LLAGOSTERA**

Prensa i regals
Reprografia b/n i color
Plotter i còpia de plànols
Plastificacions i enquadernacions
Segells de goma

Servei de fax
Material d'oficina i escolar

info@material-oficina.net

Tel. 972.831787
Fax 972.831786

C/ Cadí, 1 Baixos
17240 Llagostera

**Can Viñas
de Llagostera S.C.**

C/ Camprodon, 12
17240 Llagostera (Girona)
972 830 074

(ve de la pàgina anterior)

L'Escola

Davant d'aquest desànim, aixequés la vista per aquí al voltant, mires aquí a prop, i et tornes a sentir una mica afortunat. Aquí, a Llagostera, aquest centre d'activitat que és l'Escola de Música de Llagostera creix d'any en any com a força centrífugadora d'una certa part de l'activitat educativa i cultural del poble. I com s'opera tot això? Malgrat la fragilitat de les circumstàncies, des del dia en què, ara fa més de vint anys, l'Àngels Batllósera va emprendre el seu projecte musical als locals del Casino, l'escola ha anat lentament assentant-se gràcies a la suma de voluntats individuals, de la perseverança d'antics i nous professors, dels que com ella encara continuen, de la perseverança de les famílies que, malgrat decrets absurds, creuen en el lleure formatiu, dels alumnes que són el propi motor i batec de l'escola, de la perseverança d'antics i actuals membre de la junta i les hores abocades de dedicació desinteressada de molta gent per a dotar-la d'estructura.

En definitiva, davant del mal temps, fa una certa il·lusió veure com aquí, tota aquest pinya, amb el seu col·lectiu de catorze professors i d'un centenar d'alumnes, irradia salut i molta, molta activitat. Sonen instruments a moltes cases de Llagostera, quan els alumnes fan els seus deures de l'escola de música per a les diferents classes de la setmana. Però a banda d'aquesta activitat regular, hi ha moltes altres ocasions a destacar.

La més recent, la col·laboració de l'Escola de Música amb les escoles del poble: dilluns 17 de març,

al matí a l'Escola Lacustària, i a la tarda a l'Escola Puig de les Cadiretes, alumnes de l'Escola de Música acompanyats de professors d'aquesta, van oferir a les classes de P3, P4 i P5 unes sessions musicals donant la oportunitat als més petits de sentir i veure de prop els seus instruments i escoltar les seves cançons. Així mateix, el passat dia 28 de març, aquests i altres alumnes, de violí, de viola i violoncel, de flauta travessera i clarinet, de piano i de guitarra, van repetir l'experiència de convertir-se en intèrprets, aquest cop al Teatre del Casino i per a un públic d'uns tres-cents alumnes de 1r, 2n i 3r de les dues escoles. Aquest públic entusiasta es va convertir alhora en intèrpret quan, al final del concert, els professors de l'Escola de Música els

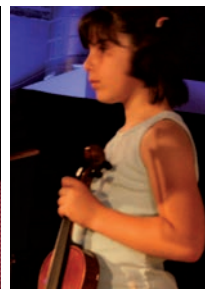
van fer aixecar de les seves butaques de platea i el galliner, per convertir les seves veus i els seus cossos en un únic i fantàstic instrument col·lectiu, vital i afinat, que

cantava i percutia una cançó popular.

D'altres activitats extraordinàries estan previstes d'aquí a final de curs: la 2a setmana d'audicions obertes on toquen tots els alumnes de l'escola, el concert de grups corals, el concert de tallers d'instrument i de conjunt Orff, les classes obertes per als més petits, la mostra de "petits compositors", la narració musicada que preparen els joves, l'audició d'adults, la celebració del dia de la Música, etc.

En definitiva, ja pot dir missa senyor ministre, que nosaltres anirem fent camí...

Carme Lleixà Arribas

BOADA

perruquers
per a homes

Ctra. Provincial, 142 - 17244 Cassà de la Selva - Tel. 972 46 08 09

CALÇATS LLINÀS

www.sabateriesllinas.com

Plaça Catalunya, 1 • Tel. 972 80 52 91
LLAGOSTERA
C. Alta Riera, 6 • Tel. 972 64 32 22
LA BISBAL
C. Sant Joan, 43 • Tel. 972 32 13 55
ST. FELIU DE GUIXOLS

Dones d'Arreu

Nosaltres decidim

Nosaltres Decidim és el nom de la plataforma que s'ha constituït arran de l'anunci del Govern de Rajoy de reformar la llei de l'avortament. Aquesta plataforma fa una crida a totes les persones que creuen en la llibertat i la igualtat de les dones perquè defensin el dret de decidir sobre llurs vides. El col·lectiu afirma: som lliures per decidir i volem que l'avortament voluntari surti del Codi Penal. També demanen que l'avortament es garanteixi, com fins ara, com una prestació sanitària més, uns arguments que des de Dones d'Arreu subscrivim en la seva totalitat. Enguany no podíem deixar passar la celebració del 8 de Març, Dia Internacional de les Dones, sense fer referència a aquesta reforma, un atac flagrant a la llibertat de la dona que sens dubte ens retorna a l'època franquista. No estem disposades a retrocedir 30 anys en els nostres drets.

Perquè ens quedi clar: la nova norma recupera un sistema de supòsits semblants al de la llei de 1985 i restringeix a només dos els casos en què la dona podrà avortar: el risc greu per a la salut de la mare i quan l'embaràs sigui conseqüència d'una violació. I, a més, amb condicionants, perquè el risc per a la salut de la mare ha de ser certificat per dos metges de diferents centres i la violació ha d'haver estat prèviament denunciada.

Creiem que no n'hi ha prou que els col·lectius contraris a aquesta reforma expressin públicament el seu rebuig i convoquin actes de protesta. Pensem

que les institucions i els partits polítics del nostre país, considerats democràtics, també ho haurien de fer. No oblidem que es pretén derogar una llei aprovada amb consens social.

Cal subratllar que les veus contra l'avantprojecte coincideixen en assegurar que la nova proposta no farà reduir les interrupcions voluntàries de l'embaràs. Podem preveure que l'únic que passarà serà que les dones que s'ho puguin pagar aniran a avortar a l'estranger i les que no, estaran abocades a fer-ho de forma clandestina, posant en perill la seva vida; es repetiran episodis de la nostra història que ens pensàvem que mai més no tornarien a succeir.

Un centenar de dones de Llagostera reivindiquen els seus drets

Les activitats organitzades per commemorar el Dia Internacional de les Dones a Llagostera van tenir molt bona acollida. Un centenar de dones es van aplegar a la sala de ball del Casino Llagosterenc, dissabte 8 de març, per participar en els actes organitzats per l'Associació Dones d'Arreu. El col·lectiu va reivindicar els drets de les dones amb una lectura de poesies de Maria Mercè Marçal

a càrrec del Grup de Teatre del Casino. També es va fer una sessió de ioga, dirigida per Pilar Massa, i una exposició de l'artesanía tèxtil Nuari de la botiga Dinkiraa de Llagostera. Els actes, que van comptar amb la col·laboració de la Unió de Botiguers de Llagostera, es van cloure amb un sopar amb plats per compartir i amb l'actuació musical del grup Llagosterenc Al Aire. Dones d'Arreu ha volgut aquest any

fer especial èmfasi en el dret de la dona a decidir lliurement sobre la seva vida arran de la polèmica sobre la reforma de la llei de l'avortament.

Dones d'Arreu és una associació que treballa per potenciar el paper de la dona en els diferents àmbits socials del municipi i per fomentar la participació activa de les dones procedents de diferents cultures, i també trobar espais d'intercanvi d'experiències.

CAP Llagostera

La recepta

La recepta facilita la comunicació entre el metge i el farmacèutic, i queda un volant per al pacient on pot tenir anotades les instruccions. Aquesta recepta té dos fulls:

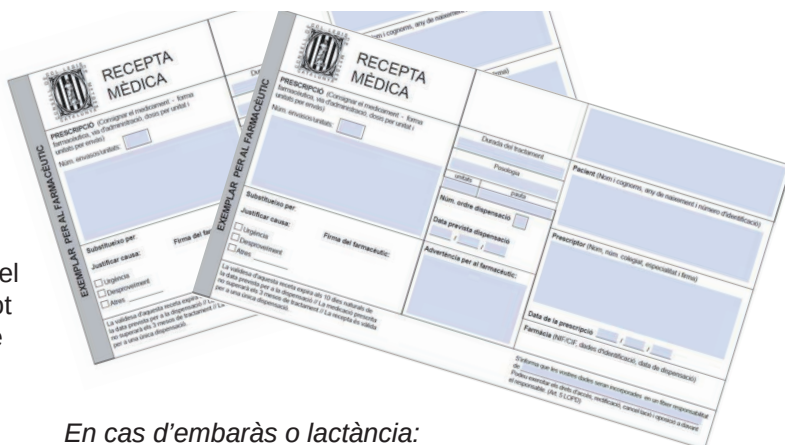
El **primer full** és per a la farmàcia, i hi consta:

- Prescripció: Nom del medicament, en quina forma (càpsules, injeccions, etc.) i dosi (quantitat de medicament. Serà diferent en nens que en adults).
- Posologia. Equival a com prendre el medicament i quan.
- Durada del tractament: quants dies, setmanes o mesos.
- Dades del pacient: nom i número de cartilla, domicili i any de naixement.
- Metge: nom, signatura i data.
- Farmàcia
- Advertiments per al farmacèutic (si el metge vol explicar-li alguna cosa al farmacèutic).
- Cupons-precinte: constatació de la dispensació.
- Caducitat.

El **segon full** és per al pacient. Hi queda copiat el nom del medicament, la posologia, la durada del tractament i, a més:

- Diagnòstic (si vol posar el metge quina malaltia tenim).
- Instruccions per al pacient (si cal).
- Instruccions del farmacèutic.

Abans de prendre el medicament comproveu que el nom i la dosi del medicament són les prescrites pel metge. Cal fixar-se bé en les instruccions i en la data de caducitat abans de prendre un medicament. En darrer terme, és el pacient el responsable del seu tractament.

En cas d'embaràs o lactància:

Embaràs: Una part dels medicaments que pot prendre una dona embarassada arriben al fetus a través de la sang, la qual cosa, en alguns casos, pot ser perjudicial per a aquest. Per això, si esteu embarassades o penseu estar-ho pròximament, comuniqueu-ho al metge. Durant l'embaràs cal prendre només els medicaments receptats pel ginecòleg o metge de capçalera, que ha d'estar assabentat del vostre estat.

Lactància: Si doneu el pit al vostre fill, tingueu present que alguns medicaments que pugueu estar prenent, és possible que passin de la vostra llet al vostre fill.

Comuniqueu al metge si preneu altres medicaments. Si patiu malalties cròniques, per exemple, diabetis, insuficiència renal o hipertensió, i aneu a fer una consulta al metge per un altre problema, no oblideu comunicar-li la vostra malaltia i el que esteu prenent. Hi ha molts medicaments que es poden interferir entre ells i produir efectes inesperats o pèrdua d'eficàcia.

En cas de dubte, a qui podeu demanar informació?

En primer lloc al metge, quan ens visita, i ens explica la malaltia i el seu tractament. És el moment de demanar-li tota mena d'informació.

Després, a la farmàcia, el farmacèutic ens pot ampliar la informació i recordar la manera de prendre aquests medicaments que ens ha receptat el metge.

**vivers
can ragolta**

Veïnat de Cantallops, 3
Mòbil 647 668 441
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)
e-mail : viverscanragolta@hotmail.com

**PERRUQUERIA
ROSER**

UNISEX - ESTETICA - SOLARIUM

Passeig de Pompeu Fabra, Nº 9
Telèfon: 972 80 57 38
LLAGOSTERA - Girona

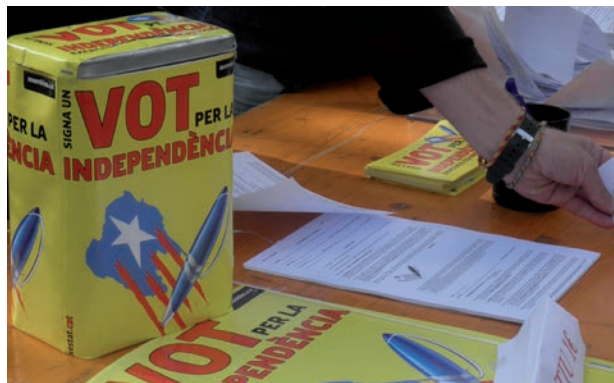
Llagostera per la Independència

Enfilant el 2014

Vivim un any històric. Alhora que commemorem els 300 anys de la derrota catalana en mans dels exèrcits Borbons –i la consegüent pèrdua de la nostra sobirania nacional-, s'apropa el dia en el qual hem de poder decidir, amb total llibertat, el nostre futur col·lectiu. Amb la convicció que aquesta fita ens ha de permetre començar a construir el país lliure, inclusiu i avançat que mereixem, el col·lectiu Llagostera per la independència –com el conjunt de l'ANC- seguim treballant amb fermesa i il·lusió.

La campanya *Signa un vot per la independència* representa una part important de la feina que s'està realitzant. Fonamentada en l'exercici del dret a petició, està servint per recollir massivament la demanda ciutadana que la consulta sobre la independència es faci efectiva enguany. O bé –en cas que per l'acció de l'Estat espanyol resulti impossible- que cada petició individual es comptabilitzi com un vot per la independència, de cara a una consegüent declaració d'independència per part del Parlament de Catalunya.

Per altra banda i a nivell local, destaquem haver propiciat –mitjançant una proposta de moció- que el ple de febrer aprovés (per unanimitat) la reti-

rada del títol de fill adoptiu a Luis Mazo Mendo, dirigent franquista i governador civil de Girona durant la post-guerra. Un títol honorífic vigent fins a dia d'avui i que consideràvem totalment indigne. Pensem que un procés d'alliberament com el que vivim s'ha de basar en una presa de consciència col·lectiva, també pel que fa a la recuperació de la memòria i dignitat històriques. Talment com en una actitud general de mobilització, un fet que creiem imprescindible durant els propers mesos, tant per superar els atacs constants que –a tots els nivells possibles- estem rebent per part de l'Estat espanyol, com per a fer efectiu el nostre dret a l'autodeterminació.

MOTOS
J7
JORDI RUSIÑOL
PASSEIG ROMEU 13
LLAGOSTERA
972832050

Construccions
PUIG RECASENS, s.l.

C/ Barceloneta, 6
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 83 03 72
Fax 972 83 04 25

Esplai El Papu-Tisores Sprint final

Passades les vacances de Setmana Santa, l'Esplai El Papu-Tisores segueix treballant per acabar de donar forma al que queda de curs; són moltes les notícies i experiències que els nostres infants i joves tenen per explicar-nos!

Comencem pels més petits de la casa, els Saltamartins. Diumenge rere diumenge ens sorprenen més amb la diversitat de coses que descobreixen. Des d'inici de curs aquest grup de papus segueixen la pista de la Fatu, una supervivent que va venir a parar a Llagostera amb el seu avió. Gràcies a l'ajuda dels menuts de la casa, la Fatu està descobrint el nostre poble i les tradicions catalanes.

Pel que fa als Espiadimonis, o més ben dit la tribu dels Espiadimonis, estan constantment demostrant-nos les meravelles que un grup de nens i els seus monitors poden fer en tornar anys enrere. Tots ells han aconseguit fer el seu tòtem, cantar al voltant del foc, viure aventures al bosc i mil coses més!

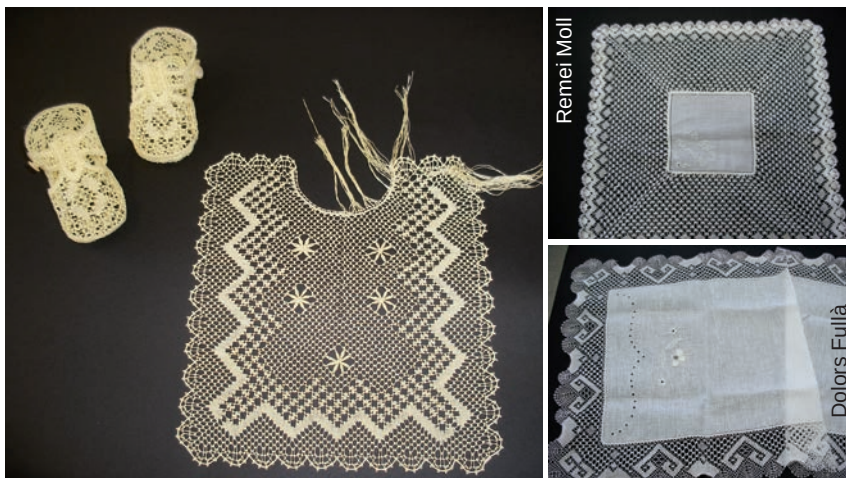
El nou grup de l'Esplai, els Borinots, ha preferit centrar aquest curs en conèixer més tot el món que els envolta i descobrir coses noves. Com a exemple, durant l'activitat passada es van dedicar a fer experiments científics i comprovar-ne l'efectivitat i els resultats de mesclar-los tots ells.

I finalment, els Bufaforats i els Escanyapolls, els més grans de l'Esplai, continuen fent la seva i programant activitats d'allò més curioses! Després de la trobada amb l'esplai de Vidreres, aquests s'han dedicat a fer excursions i gimcanes entre d'altres activitats. Alguns, fins i tot s'han atrevit a fer un programa de telenotícies!

Com veieu, l'Esplai continua creixent de mica en mica. El nombre de nens inscrits continua creixent i amb això, la motivació dels monitors cada vegada també és més gran. Us animem a tots (infants, joves i possibles monitors) a formar part d'aquesta jove entitat.

Puntaires de Llagostera

En els mesos d'hivern no fem sortides, fa fred i deixem passar el mal temps i esperem l'arribada de la primavera per tornar a voltar amb els nostres treballs, coixins i boixets. Tot i això, no deixem de treballar i els dimarts i dijous ens trobem en el local de La Farinera. La mostra del que fem es pot veure en les fotos que adjuntem. El pitet i les sabatetes de conjunt són per al besnét de la recordada companya nostra, Carmen Guich.

25 anys d'experiència

CENTRE D'ESTÈTICA
Ma Assumpció Llobet

Tractaments a llum polsada
Radiofreqüència / Cavitació

Tractaments d'aprimar amb pressoteràpia i LPG

c/ Almogàvers, 22 Tel. 972830147
17240 Llagostera (Girona) mòbil 626101335

Corredor d'Assurances

Cd'a **nogue**
COL·LEGIAT

assessoria laboral i fiscal
corredor d'assegurances

c. Almogàvers, 21
Tel. 972 83 01 35
Fax 972 83 01 01
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Alternativa x Llagostera

Les polítiques per a la igualtat entre gèneres

A Catalunya, l'àmbit local (sobretot els municipis mitjans i grans) ha estat històricament pioner en el desenvolupament d'iniciatives i eines d'intervenció en polítiques de gènere.

La proximitat amb la ciutadania i la constatació de la crua realitat, la feina i l'empenta de les associacions de dones, la convicció d'alguns dels nostres polítics, etc. han fet que aquesta política sectorial fos ineludible. Els protocols i circuits contra la violència masclista o els serveis d'informació i atenció a les dones en són alguns exemples.

A Llagostera el consistori continua impassible i no ha donat mai resposta als diversos estímuls que ha rebut per desenvolupar aquestes polítiques:

- L'aparició, fa uns 7 anys, d'un grup de dones que està realitzant una feina magnífica: programes de ràdio interculturals, actes de sensibilització (xerrades, exposicions, conferències), acompanyament integral en casos de violència, commemoracions, etc. L'associació "Dones d'Arreu" treballa de forma desinteressada i incansable, defugint de convencionalismes, intentant implicar tothom –amb independència de les ideologies– i buscant complicitats amb altres entitats.

- Les demandes del nostre grup en aquesta matèria, que únicament van tenir com a resposta la creació d'una regidoria que pretenia ser "d'igualtat de la dona" però que ni tan sols va servir per aixecar expectatives. Sense voluntat, ni interès, la regidoria de "tant se me'n dóna"

ha fet honor al seu nom. Ni tan sols ha estat capaç d'impulsar l'aprovació d'una moció contra la reforma de la llei que regula els supòsits d'avortament, i que finalment vam haver de presentar nosaltres.

- L'obtenció de la subvenció pel Pla de Barris, que preveia diverses actuacions en aquest àmbit. Amb un pressupost de 196.000 € i sota el nom d'"Espai d'igualtat" s'inclouen un seguit d'accions *"amb l'objectiu d'oferir, per una banda, eines formatives i metodològiques que facilitin l'adequació del teixit associatiu de dones a les necessitats de la societat actual i per altra impulsar l'increment de la participació social i política de les dones i de les entitats de dones."*

Tenim la sensació que no existeix la col·laboració que seria desitjable amb "Dones d'Arreu", patim el menyspreu de l'equip de

govern cap a les nostres propostes, massa sovint rebutjades o oblidades; i som testimonis de com es destinen els recursos del Pla de Barris a cobrir despeses que es venien realitzant abans i que, essent rigorosos, res hi tenen a veure.

Res fa pensar que l'equip de govern modificarà la seva manera de fer. Lamentablement tot indica que continuarà sense desenvolupar polítiques d'igualtat entre gèneres, perquè no hi creuen. Malgrat ens trobem en un moment de clara involució i de retrocés pel que fa els drets de les dones. Malgrat ens trobem en una situació de crisi que està castigant molt especialment aquest col·lectiu.

<http://alternativallagostera.blogspot.com>

entitats locals

25

elbutlletí 4a etapa

Combustibles
Robert Badosa

Tel. 972 83 02 11 Mòbil 686 331 570 Fax 972 83 00 92
C/. Panedes, 35 17240 LLAGOSTERA

Planxa i Pintura
DuPont Refinish
J. Miquel
SISTEMA DE MEDICIÓ ELECTRÒNICA
Car-O-Tronic

C/. Indústria, 5, Poligon Industrial Sector Cavisà
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. Fax. 972 83 09 04 · Mòb. 619 38 26 79 · e-mail Jmiquelq@hotmail.com

Reparació de vehicles clàssics, comercials, industrials, turismes...

Unió de Botiguers

Discutim un model de societat

Continua el debat sobre la liberalització dels horaris comercials i la implantació de grans superfícies. A grans trets, tant en pobles com en ciutats hi ha dos models de població: el que manté un teixit de comerços petits o mitjans de proximitat dins la població -Catalunya encara funciona així-, i el model de grans centres comercials als afores, amb barris sense comerç -Estats Units o França-.

L'oferta dels grans centres comercials és enorme, la comoditat de trobar-ho tot en un espai relativament reduït és evident, però es necessita cotxe per anar a comprar, un cert poder adquisitiu per concentrar les compres en un dia de la setmana, es perd el contacte amb els productes de proximitat, es perden llocs de treball, es deprimeixen barris dels centres de

pobles o ciutats, i una part important de la riquesa que genera el comerç marxa del territori.

No liberalitzar els horaris i regular la implantació de grans centres es fa per protegir aquest teixit comercial. No és per donar descans o protegir els comerciants -si es treballa diumenge es pot descansar dilluns, com en altres sectors-, sinó que es fa perquè si la majoria de la gent concentra les compres en diumenge anant a un gran centre comercial, el petit comerç no funciona, ha de tancar.

Els centres dels pobles sense teixit comercial estan deserts, la gent gran necessita ajuda per anar a comprar gairebé qualsevol article. És un model de poble o ciutat que té més inconvenients que avantatges. Creiem que és bo preservar el comerç de proximitat.

Comerços de Llagostera: Carns Agustí

La carnisseria és un dels establiments més antics de Llagostera. La primera referència data del 1879, tot i ser molt probable que l'activitat comercial comencés amb anterioritat.

Francisco Capdevila i la seva dona varen obrir la botiga al carrer Concepció, aleshores una entrada important al centre de la vila des dels camps que l'envoltaven. Francisco matava a l'escorxador municipal, mentre la seva dona despatxava darrere el taulell. El seu fill Joaquim va continuar el negoci. L'any 1900 va traslladar l'establiment al carrer Consellers, on està ubicat en l'actualitat. La botiga es coneixia com *Cal Guapo*, a causa del sobrenom que tenia Joaquim -motiu atribuït a la seva fesomia desafortunada-. Actualment, un sector de la població encara en diuen la carnisseria de Cal Guapo, sobretot entre la gent més gran. Joaquim es casa amb Roser Bassas, incorporant-se en l'empresa familiar.

L'escassetat de queviures durant la guerra i la postguerra fa passar al negoci familiar uns anys de dificultats, com el de tantes altres persones. El drama dels Capdevila s'agreuja per l'exili de Joaquim l'any 39. La seva dona manté el negoci com pot fins que torna el seu marit.

Als anys 70 el matrimoni traspasa el negoci a Josep Agustí i la seva dona Isabel Arranz. Un temps després, davant la jubilació, la filla del matrimoni, Fina Agustí, i el seu marit, Albert Figueres, es fan càrrec de l'establiment. Al final dels 80 reformen el comerç en la carnisseria que trobem avui en dia, donant servei des de fa més de 130 anys.

Bona compra a tothom

www.fempoble.cat

Drogueria i Ferreteria
Frigola S.L.

972830642
frigoladf@gmail.com

LLAVORS, EINES PER L'HORT, ADOBS, CEREALS, PINSOS
PINTURES, CÒPIES DE CLAUS I BRICOLATGE.

FRUITES I QUEVIURES

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

IMPRENTA

OFFSET - TIPOGRAFIA

rodas

imprentarodas@gmail.com

Carrer Camprodón, 24
Tel. i Fax 972 830 210

17240 LLAGOSTERA

**anna &
aureli**
DECORACIÓ, S.C.

c/ Àngel Guimerà, 6
Tel. / Fax: 972 83 15 52
Aureli 687 96 89 40
Anna 687 96 89 36
anna_dc64@hotmail.com
17240 Llagostera (Girona)

Cortines
Persianes
Edredons
Tovalloles
Matalassos
Parquet
i més

carns i embotits
AGUSTÍ

carnsagusti@mailpersonal.com
C/ Consellers, 2 - Tel.972 83 02 57
17240 Llagostera

FRIGOLA

LLIBRERIA PAPERERIA

Ganix, 14 . Llagostera
Tel. 972830384

donna's
estètica

servei a domicili

Consellers 11, 1r 1a
17240 Llagostera
972 83 14 44
donnas@donnas.cat

**GABINET TERAPÈUTIC
RENART - PONT**

C/ Lleó I, 41 · Telf. 972 83 10 07

OSTEOPATIA
QUIROMASSATGE
QUIROPRAXIA
DRENATGE LIMFÀTIC
FANGOTERÀPIA
TERÀPIES MANUALS
MASSATGE AYURVEDA
ESTÈTICA
GIMNÀSTICA CORRECTIVA

Farmàcia Saurí c. b.
Carrer Pau Casals 13
17240 Llagostera (GI)
T./F. 972 80 55 99
magdasauri@cofgi.org

Llar d'Infants "El Carrilet"

El Carnaval a la Llar

INS Llagostera

Retrospectiva del 2n trimestre

Els alumnes d'ESO ja han realitzat les sortides d'aquest trimestre. Els de 1r van anar a *la Fageda* d'en Jordà i van visitar la cooperativa La Fageda. Els de 2n van gaudir fent un taller de teatre al *Galliner* de Girona i els de 3r i 4t es van desplaçar fins a Barcelona per visitar, respectivament, el Cosmocaixa i la Pedrera, aquesta última com a activitat de cloenda del projecte treballat a classe sobre el Modernisme i Gaudí. Per acabar la jornada van assistir a la representació de *la Rosa tatuada* de Tennessee Williams al TNC. Els alumnes de batxillerat han participat a les Olimpíades de Geologia realitzades a la UdG, on van obtenir molt bons resultats, i els que cursen l'optativa de física van poder fer pràctiques de laboratori a la mateixa facultat. A més, els de 2n van organitzar, el diumenge 16 de febrer, el 1r Festival de l'Institut al Casal Parroquial, on van participar alumnes, exalumnes i entitats del poble. Tanmateix, l'Institut va participar el 21 i 22 de febrer a les Jornades *Com educar el talent emprenedor des de l'escola*, on vam poder constatar que anem pel bon camí.

D'altra banda, el divendres 7 de març el nostre centre es va tenir de lila per commemorar el dia Internacional de la dona, i tant alumnes com professors van participar en la realització del mural dedicat a dones importants per a nosaltres, des de Premis Nobel fins a les nostres mares i àvies.

D'ara i fins al final del curs celebrarem el 50è aniversari de la Mafalda. Junts treballarem els temes que denuncia aquest personatge tan conegut, com són els problemes socials i econòmics, les desigualtats, la injustícia, la corrupció, la guerra, la preservació del medi ambient...

ReparamiPC.com

Demana informació dels
nous cursos d'informàtica

Reparació d'ordinadors
Classes d'informàtica
Assistència a domicili
Venda a mida i per encàrrec
Disseny

ReparamiPC.com

HORARI D'HIVERN:

De dilluns a divendres Matins 10 a 13h
Tardes 17 a 20h

HORARI D'ESTIU:

Matins de dilluns a divendres 10 a 14h.

Passeig Tomàs Boada 29, Llagostera (Girona)

972 83 17 10

Escola Lacustària

Sortida científica a Barcelona

El divendres 14 de març, les tres classes de 5è de l'Escola Lacustària vam anar d'excursió al CosmoCaixa.

Vam anar-hi amb autocar i durant el trajecte fins arribar a Barcelona vam cantar cançons. En arribar ens vam trobar amb un gran edifici antic i molt bonic, però per dins era molt més modern. Vam esmorzar abans d'entrar i després vam deixar les motxilles i les jaquetes en un espai del museu adequat i, tot seguit, vam poder accedir a una immensa sala plena d'activitats científiques. Amb petits grups vam jugar i investigar alhora, tot descobrint moltes coses que no ens havíem imaginat mai.

El que ens va agradar més va ser el bosc inundat, on hi ha diferents tipus d'animals com per exemple: piranyes, un caiman, una anaconda d'aigua, tortugues, taràntules, alguns caus de formigues, un peix manta, molts tipus de peixos, un animal rosegador molt gran que està en perill d'extinció i moltes més espècies... Un cop passades tres hores voltant pel museu vam anar a dinar. Havent dinat vam jugar una estona i llavors vam anar a buscar les motxilles i les jaquetes. A fora ens esperava el senyor conductor amb el seu autocar i vam tornar a Llagostera tot cantant cançons. Va ser una excursió molt interessant i divertida!

Alumnes de cinquè

RAFEL VILLENA i SANCHEZ
Arquitecte Tècnic
Tècnic Superior en Prevenció de Riscos Laborals

C/Pocafarina, 55 - Llagostera 17240
626 499 977 - 972 83 18 04 - rafelviliena@gmail.com

arquitecte
tècnic

Francesc Pujadas

FONTANERIA - ELECTRICITAT
CALEFACCIÓ - GAS - REGS
DESAIGÜES - IL·LUMINACIÓ

Passeig Romeu, 57 B. 2a. - Tel. (972) 83 00 13
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Mob.629351666

Escola Puig de les Cadiretes

Pràctica esportiva a l'escola

El **projecte educatiu** de la nostra escola contempla la pràctica i coneixement de diversos esports individuals i col·lectius, fent un èmfasi especial en els esports que fomenten la cooperació, la coeducació i la competència personal i socials dels i de les alumnes. Per aquest motiu, a l'àrea d'educació física es planifiquen unes unitats didàctiques fonamentades en diversos esports, entre els que destaquem:

Monokorfball

El **Monokorfball** és un esport d'equip jugat entre dos equips que busquen introduir una pilota del núm. 5 de reglament, dins d'un **korf** -com una cistella sense xarxa-.

Els equips són mixtes i l'àrea de joc es divideix en un espai quadrat de 20 x 20 metres. Dins d'aquest espai col·loquem un korf de plàstic subjectat a un pal de 3 metres. La durada d'un partit és de dues parts de deu minuts cadascuna, més cinc minuts de descans que s'aprofita per efectuar els llançament de penal pel cas de desempat.

Kin-Ball

El **Kin-Ball** és un esport que es disputa entre tres equips formats per quatre jugadors/es cada un, i es juga dins d'un espai de joc quadrat de 20 x 20 metres. Els equips són mixtes i es distingeixen

en tres colors de pitrals: rosa -per la integració de la dona-, gris -per l'expansió i la ruptura de barreres pel món-, i negre -en contra del racisme-. El temps de joc es divideix en set períodes de 7 minuts cadascun. Guanya l'equip que abans aconsegueix guanyar 3 períodes.

Goalball

Aquest esport paralímpic creat per a persones amb deficiència visual, es practica formant dos equips de tres jugadors/es cadascun.

Aquest joc està basat en el sentit auditiu per detectar la trajectòria de la pilota que porta en el seu interior uns picarols. Aquest esport requereix d'una gran capacitat d'orientació espacial per tal d'interceptar la pilota, situar-se estratègicament damunt els espais de la pista i realitzar el corresponent llançament posterior.

Els jugadors/es porten obligatòriament antifacs opacs per tal d'igualar la visibilitat dels participants. Els partits tenen una durada de dues parts de deu minuts i cinc de descans. La zona de joc té una superfície de 9 x 18 metres i totes les línies estan marcades en relleu perquè puguin ser reconegudes amb el tacte.

PUB L'ENRENOU
LLAGOSTERA

C/ Gavarres ,24
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 83 09 73
Fax 972 83 18 14

[recomanacions]

Web

www.madeinme.es

Made in me és un web on un mateix pot dissenyar les sabates que sempre ha desitjat; les opcions són moltes i diverses: des de sabates de taló fins a sandàlies planes, passant per sabates d'home. En definitiva, un portal senzill i intuïtiu que donarà llibertat a la creativitat; un imprescindible per a tots els amants de les sabates.

Llibre

Historia de una vida y de una muerte
Autor: Sergi Berjillos Pedraza

Sergi Berjillos, un jove llagosterenc de 23 anys estudiant de Llengua i literatura hispànica, ha escrit la seva primera novel·la, una història que parla de vida i de mort. En el llibre l'autor narra l'aventura d'un escriptor al que diagnostiquen càncer de pulmó i decideix tornar a casa i demanar disculpes a aquells que ha fet mal. Un viatge físic i interior d'un home depressiu i inconstant.

CD

Bailar en la cueva
Artista: Jorge Drexler

L'auto uruguaià va presentar un nou treball al final del mes de març. Aquest disc de sons de sempre amb aires de noves terres i gravat a diferents parts del món, recull influències de tota la seva carrera i dels seus orígens. *Universos paralelos* ha estat el primer senzill d'aquest nou àlbum.

Sèrie

Scandal

Una advocada de gran prestigi és l'encarregada de protagonitzar aquesta sèrie americana. La seva feina i la seva obsessió es defensen la integritat dels seus clients i protegir els escàndols, fins i tot els del mateix president dels Estats Units. Una sèrie atractiva, addictiva i que desafia tota lògica.

Snapchat

Aquesta aplicació és una espècie de xarxa social on compartir fotos amb els amics però només per uns segons. Es tracta d'una opció fantàstica per enviar imatges divertides on la nostra reputació pot quedar "afectada", però amb la tranquil·litat de saber que no quedaran enregistrades en la memòria dels dispositius mòbils dels receptors. .

[els consells d'en Byte]

Hackers, Lamers i Crackers

Hola a tots de nou! En aquesta ocasió m'agradaria parlar-vos una mica de la terminologia que s'utilitza per definir diferents personatges del món d'Internet, xarxes i sistemes. Tots hem sentit a parlar dels *Hackers*. Però, que són realment?

Hack en anglès significa "cop de destal" i aquest era el gest amb el so corresponent que feien els dispositius electrònics vells quan el tècnic els donaven una puntada de peu per a què tornessin a funcionar. No és broma, no! Molts equips vells tenien components mecànics que reaccionaven davant cops bruscos, amb el típic "ja funciona" afegit amb ironia per part del *Hacker* de torn.

Ara que ja sabem la procedència del mot, anem a desmitificar la persona.

Un *Hacker* no és un súper informàtic que es cola a la NASA i roba secrets militars per fer-los arribar als russos, un *Hacker* era un entès programador que en comunitat es dedicava a millorar el codi del nucli d'un sistema operatiu conegut per tots, Linux. La comunitat de programadors, molts d'ells del MIT de Massachusetts, es referien entre ells com a *Hackers*.

Així, avui dia fem la similitud i equiparem un *Hacker* amb un entès de la matèria informàtica. És cert que en els nostres dies la ficció ha transformat el nom de tal manera que ja és estèsament utilitzat per parlar d'experts en seguretat i xarxes informàtiques. Però normalment els *Hackers* no fan disbarats ni roben informació per vendre-la, més aviat un *Hacker* ajuda a millorar la seguretat detectant i documentant errades per a la seva millora. Moltes vegades es fan *Hackathons* (maratons de *Hackers*) públiques on

es repta els assistents a accedir a un target o objectiu presumptament segur amb l'afany de millorar la seva integritat.

Per altra banda tenim el *Crackers*. Aquests solen ser els dolents; disposats a fer malícies, trencar codi comercial per integrar codi maliciós i utilitzar les màquines que

instal·len el soft com a *botnets* (màquines fantasma). Un *botnet* és una màquina infectada a disposició de grups de *crackers* per aprofitar-la com a passarel·la per cometre un delictes o actes de vandalisme. El soft o programa sol ser qualsevol cosa amb reclam a les xarxes "el nou windows pirata", "la nova versió de *photoshop* amb *crack*"... Vigileu amb els programes pirates!

I finalment, tenim un grup més quantiós: els *Lamers*. Aquests són els que no en tenen ni idea de com

funciona res, simplement es baixen una utilitat per fer virus, aprenen com entrar en un web amb una errada de seguretat coneguda, o a fer qualsevol malifeta fàcil... i a sobre es passen el dia explicant als companys "que bons que són"...

Ara que sabem una mica més del tema, us convido a buscar informació del *Hacker* més anomenat de la història, Kevin Mitnick, i també l'atac més de Hollywood de la història: Stuxnet. Podeu fer-me arribar les vostres opinions.

Fins aviat!

David Otero Verdaguer
Pg. Tomàs Boada 29 / 972 831710

Aquest i altres consells els podeu seguir al facebook de ReparamiPC, i també donant-vos d'alta al canal de Twitter (@ReparamiPC_com)

CULTURA*

[activitats biblioteca]

L'escriptora Ada Castells a la Biblioteca

Ada Castells és una autora i periodista catalana que ha col·laborat amb mitjans com *Avui*, *!Qué leer!* o *Catalunya Ràdio*. També ha impartit cursos d'escriptura creativa i actualment treballa com a professora a l'Escola d'Espectura de l'Ateneu Barcelonès.

Als 27 anys va publicar la seva primera novel·la, *El dit de l'àngel*, sobre els seus avantpassats protestants. Més endavant, *Mirada* es centrava en el tema de la dictadura de la imatge. *Tota la vida*, editada l'any 2005, explica una història d'amor que enfronta el romanticisme amb les contradiccions i abismes del món actual, al temps que novel·la la vida de Caspar David Friedrich, un dels més importants pintors del Romanticisme alemany.

Foto: Núria Roig

Al 2012 va rebre el 32è Premi Sant Joan de Literatura Catalana amb *Pura sang*, una narració de misteri ambientada a Menorca.

El dijous 29 de maig, a les 21:00 h, estarà a la Biblioteca per parlar-nos de la seva obra literària. La data coincideix amb la reunió del Club de Lectura de la Biblioteca, que haurà llegit la seva última novel·la, *Pura sang*.

La sessió està oberta a tothom.

[el mur de l'Escola d'Art Municipal]

Al principi d'any, des de l'Àrea de Cultura i l'Escola Municipal d'Art Pere Mayol vàrem organitzar l'exposició *Illustrarium*, acompanyada de la publicació d'un conte infantil de les il·lustradores llagosterenques Lourdes Ral, Montse Mayol i Emma Schimd.

Per l'exposició hi van passar més de 300 nens i nenes i varen aprendre què fa un il·lustrador i la feina que comporta la seva tasca. El conte, que encara es pot adquirir a les llibreries, es titula *Plou...però quin sol!* i ha estat escrit per Cristina Garcia.

[el racó dels artistes]

Eduard Alejandro

D'entre retalls a entre bambolines

Diuen que la vida ens sorprèn contínuament, però a mi m'agrada més pensar que nosaltres som qui la canviem i ens sorprenem del que ens pot arribar a passar. Per norma general no ens ho posem massa fàcil i ens privem de fer moltes coses per por al desconeixement. Però si ens atrevim...

Llicenciat en periodisme per la Universitat Pompeu Fabra i en història contemporània a la Universitat de Barcelona, havent treballat vuit anys a Barcelona Televisió (BTV) i amb els informatius a les seves mans, Eduard Alejandro -aleshores amb 37 anys- va decidir llançar-se als escenaris quan la companyia *La Cubana* li va anunciar que l'havien seleccionat, després d'uns càstings interminables, per sortir a *Cómeme el Coco Negro* donant vida a *Pepe Iberia* durant dos anys de gira. *"Vaig canviar la meva professió de periodista per la d'actor professional als 37 anys, socialment es considera "tard" pel que normalment estem acostumats... però jo no crec gaire en algunes pautes que ens marca la societat en què vivim."*

Els seus amics no es van sorprendre gens de la decisió presa i, els de casa el varen recolzar tant com van poder. De fet, ja ho havien fet anys enrere quan l'Eduard tenia 19 anys i es va passejar per una multitud de festes majors amb el grup *Taxi Exprés*, del qual en va ser el cantant durant quatre anys. *"Els meus amics del poble venien anéssim on anéssim. Fèiem conya dient que eren "la claca". Els meus pares també venien i eren els primers a sortir a la pista, i la meva àvia Angelina, amb 74 anys li encantava venir a les actuacions"*.

De petit havia somiat dedicar-se al món de la faràndula, i havia fet teatre a Llagostera amb en Romo i l'Aiguabella. Més tard va cursar cant i solfeig al Taller de Músics de Barcelona i es va graduar en art dramàtic a l'Eòlia, Escola Superior d'Art dramàtic, també a Barcelona. *"Des de la primera obra vaig sentir una atracció que no té paraules, el magnetisme i la màgia del teatre em va seduir de manera que cada vegada vaig anar implicant-me més. Des d'aquell moment va anar creixent la necessitat de dedicar-m'hi."*

Els darrers anys, Eduard Alejandro ha viscut entre Barcelona i Madrid, depenent d'on estigués treballant en aquell moment. Avui dia el trobem instal·lat a Madrid mentre compagina la doble vida entre l'Eduard que s'aixeca aviat i amb ganes d'anar-se'n a treballar, i en *Doroteo*, (*El secreto de Puente Viejo*, d'Antena3), un personatge que ell descriu com a complex, que li aporta moltes satisfaccions i que el sorprèn cada dia. *"Val la pena apostar pel que sents que et fa feliç, vibrar, i sentir-te viu. Val la pena apostar pel camí que interiorment saps que és el teu"*.

A dia d'avui, set anys després de la "metamorfosi", l'Eduard està encantat amb la seva nova vida, tot el que ha après i la gent que ha conegut i amb la que ha treballat. Ara bé, també enyorava el poble on va viure i del qual va formar part del col·lectiu de la nostra revista (1a etapa amb Joan Ventura). *"Vinc quan puc a veure els meus pares, dues persones extraordinàries i molt nobles. El meu pare Joan i la meua mare Trini s'han desviscut pels seus dos fills. Tant jo com el meu germà Joan hem crescut en un ambient molt positiu i de gran estima. També hi tinc grans amics de la infància amb qui, encara que ens veiem poc, hi ha com un fil d'estima invisible que ens uneix. També enyoro mirar de nit el campanar, amb les estrelles al seu voltant... i sobretot els camps verds que envolten Llagostera, i la olor que fan."*

Havent parlat amb ell, puc dir amb seguretat que l'Eduard és un bon professional. No tothom aconsegueix arribar tan lluny i sentir-se tan a prop. I això és una gran virtut. Agraïx infinitament l'esforç que ha fet la seva família i tot el suport que ha rebut, però sobretot, dóna gràcies d'haver fet aquest gran pas, que li ha fet canviar la vida i que l'ha omplert per dins. Una lliçó de la qual només en podem treure una conclusió: mai no és massa tard si s'és valent.

Cristina Puig

L'ombra dels plàtans

Escric això pocs dies després d'haver assistit a la presentació del llibre del fotògraf llogosterenc Ricard Solà, i d'haver visitat l'exposició al local social "La Caixa" (sala que, per cert, necessita un canvi urgent de nom). Coincideixo, per descomptat, amb els agraïments que qualsevol persona que ho evoqui adreçaria tant a l'amor per la feina del fotògraf i a la meticulositat amb la qual la va conservar durant tota una vida els negatius, com a la generositat i la sensatesa de la família cedint-ho a l'arxiu i, per tant, a tota la comunitat; i també, és clar, a la traça mai prou ponderada de la persona que a aquest poble gestiona els fons municipals. Però no pretenc elogiar el llibre, el gest de la família o la tasca de l'arxivera, sinó aturar-me en l'observació d'una de les fotografies, feta durant els anys seixanta del carrer Panedes, a la sortida del poble direcció Girona. No sé si l'han vist... A la dreta es veu el bar de Can Met amb un parell de taules i quatre cadires a fora, i a l'esquerra, la resta d'aquella filera esplèndida de plàtans que s'alçava damunt la carretera i cases i les abraçava amb la seva ombra. Llagostera té, en aquesta imatge, l'aire amable i humà de molts pobles de la França rural d'avui, o fins i tot d'alguns pobles del País Basc. La invocació francesa no és estranya: sempre s'ha dit que si al final del s.XIX els pobles catalans i moltes carreteres es van omplir d'arbres, va ser per l'influx dels nostres veïns del nord. La basca, en canvi, és més dolorosa: és l'exemple, per qui el vulgui veure, que el futur podia haver estat diferent i que no és veritat que el model de desenvolupament impulsat o permès per la classe política que ens ha governat en els darrers trenta anys, fos l'únic possible. La democràcia

no va aturar la voracitat pel negoci fàcil i barroer, només la va sofisticar i la història de la nostra economia, llevat de poquíssimes excepcions, s'ha sustentat en allò que en castellà en diuen *pelotazo* i que en català no sabem exactament com anomenar, però si com practicar. L'especulació, l'amiguisme, el negoci fàcil, ràpid i amoral que es considera legítim i propi però que trastorna i tibia tota la societat, o la identificació del progrés amb la ràtio de BMWs per càpita, aquest és el fil que ens porta des d'aquella fotografia que conté els baf evocador d'una pel·lícula de Rohmer a l'actualitat, els valors que ens han governat. Què hem guanyat i què hem perdut? S'ha incrementat el benestar? S'han reduït les desigualtats? La vida és més fàcil ara, que sota l'ombra d'aquells plàtans? En tots els aspectes? Escric des d'una sensibilitat molt allunyada del discurs antimodern, ruralista i vagament carlista que tanta literatura ha generat i tants partidaris té a aquestes terres; aquelles evocadores estampes rurals generalment ocultaven molt de patiment i molta misèria, però per poc món que s'hagi voltat, és fàcil veure que el progrés podia passar per altres camins i que si el futur d'aquells plàtans, d'aquest país i la seva gent, ha estat el que és, ho hem d'agrair als líders i a la classe social dirigent que ha ocupat i segueix ocupant el poder.

Enric Ramionet

Dues bones notícies

En pocs dies, Llagostera ha viscut dues excel·lents notícies. No tenen res en comú llevat de contribuir a conèixer una mica més bé la història recent del nostre poble. En el primer cas, es tracta del llibre i l'exposició de fotografies de Ricard Solà, de Can Llirinós; i, en el segon, el ple municipal va fer un acte de justícia en retirar el títol de fill adoptiu a un feixista com va ser Luis Mazo Mendo.

Anem a pams. Ricard Solà Carles (Anglès 1916 – Llagostera 1991) va aterrar un bon dia dels anys quaranta a Llagostera per casar-se amb Maria Dolors Llirinós. Cal tenir una certa edat per recordar la botiga que feia cantonada a la plaça i que tenia de tot, des de queviures a joguines, passant pels articles de papereria o les llaminadures que hi anàvem a comprar els diumenges a la mitja part del cinema. De Can Llirinós recordem amb efecte en Joan Puig, que un bon dia vàrem batejar com el millor dependent del món, i que porta esplèndidament els seus 90 anys. No vaig poder assistir a la presentació del llibre *Ricard Solà, fotògraf. Llagostera 1949-1990* i, per tant, tampoc no he pogut veure l'exposició del local de La Caixa, però és un d'aquells esdeveniments ciutadans que ningú s'hauria de perdre. Es pot visitar tots els caps de setmana i festius fins el 27 d'abril.

Ricard Solà era tot bonhomia i tenia una gran paciència. Segur que si la majoria grateu en el fons de l'armari o de la calaixera hi trobareu fotos de quan éreu petits fetes a Can Llirinós. En qualsevol cas, una donació a l'Arxiu Municipal de 25.000 imatges és un tresor que ens permet recordar una part substancial del segle XX. Segur que hi ha reproduïts molts indrets que ja no hi són -com la vella botiga de Can Llirinós-, i molta gent que ens ha deixat, i per això mateix fa més valuós aquest testimoni gràfic que ens ajuda a reconstruir la història recent.

Governador corrupte

Luis Mazo Mendo era un extremeny que durant la Guerra Civil era fiscal de l'Audiència de Barcelona. Va ser prou hàbil per exercir en el bàndol republicà i quan va guanyar Franco, esdevenir un dels seus prohoms, fins que va caure en desgràcia. El 1945 va ser nomenat governador civil de Girona, la qual cosa en aquells anys equivalia a ser el gran capítost franquista i el cap provincial de la FET i de les JONS. Va exercir el seu càrrec autoritàriament, posant i traient alcaldes, i canviant tots els funcionaris o delegats que no li feien la rosca. Va fomentar el culte a la seva persona, i el 1948, essent Leandro Calm alcalde de Llagostera, se li va atorgar el títol de fill adoptiu o predilecte de Llagostera. Vés a saber per quins set sous s'ha mantingut fins el ple del 26 de febrer passat. Ha estat gràcies a una iniciativa de Llagostera per la Independència, l'assemblea local de l'ANC, que va presentar la moció a l'Ajuntament i va ser aprovada per tots els grups. Aquesta és una història que cueja des de fa un temps i crec que ha tardat en excés fer-se realitat. Mazo Mendo va ser destituït el 1956 per corrupció i tràfic d'influències: segons sembla es beneficiava dels cupos del ciment i dels salconduïts que encara es necessitaven en la zona fronterera (la guerra ja feia més de quinze anys que s'havia acabat!). Una reparació que fa honor a la memòria històrica.

Joan Ventura Brugulat

Madrid com a lliçó per a l'independentisme

Fa de mal dir que se'n *celebrava* el desè aniversari. Recorreguda la distància adequada, encara que amb un deix d'impenitència, la normalitat sempre torna a imposar-se i tu agafes el tren a quarts de vuit del matí a l'estació direcció Barcelona sense cerimònies ni cap llagrimeta als ulls. Ho has vist a quarts de set a les notícies mentre esmorzaves. A quarts de nou hi ha reunió, sempre s'han de repassar detalls, i a les deu has de ser a l'Hospitalet de Llobregat. L'evidència demostra que la gent encara respira, i que els és igual quin dia sigui perquè el vertigen de la quotidianitat no està per homenatges a ningú. A l'estació de Passeig de Gràcia no t'has fixat en si hi havia llacets negres, i si per megafonia RENFE ha deixat anar un missatge de condol, tu no estaves prou atent. Busques els seus ulls fugissers per tota l'andana (ella puja a Sant Celoni i sempre us pessiguen amb un parell de somriures muts) i la veus d'esquenes, de pressa i corrent per les escales mecàniques. És la primera vegada que el cor et fa un bot, i ja són gairebé dos quarts de nou. La gent encara respira i es mou, penses, i no està per collonades.

El mateix dia, de nit algú em deia que tothom continua creient que l'onze de març de 2004 tot es va aturar, que la massacre al cor de Madrid ho va sumir tot en una situació d'excepció en la qual ningú sabia molt bé com actuar, però que tothom s'equivoca. De fet, avui podem veure com més aviat va succeir tot el contrari: perpetrada la tragèdia, l'Estat espanyol va donar als seus súbdits d'arreu una lliçó que ningú no s'hauria d'atrevir a oblidar mai: els estats, a diferència de les persones que hi viuen, no tenen pàtria, només mecanismes per tractar de legitimar-se. I sí, estic dient el que sembla. Amb tothom desconcertat davant la televisió veient Madrid convertida en el centre de Bagdad i el comptador de morts pujar com l'escuma, l'Estat espanyol tenia molt clar què s'havia de fer, com ho tenia clar la majoria de la premsa, les ambaixades, els serveis de comunicació i les ràdios. Mai no s'ha de subestimar la utilitat d'un grapat de morts sobre la taula, aquest és un capítol recurrent de la nostra història, i tot i així gairebé ningú se'n va poder escapolir: la veritat no importava, perquè l'alçada de mires i la

responsabilitat democràtica es varen mostrar al món com el que són encara avui, ficcions polítiques diàriament escenificades per justificar un règim, i tots els membres d'aquesta escenificació, com a bons actors, tan sols havien de repetir la consigna que el director d'orquestra els llançava des del Palacio de la Moncloa. Alguns la continuaven bordant ahir, deu anys després, amb tota impunitat, asseguts al davant de tot de la catedral, vestits de dol, resant perquè tard o d'hora vingui un trist atzar i puguin tornar a agafar el micròfon amb totes dues mans per dir-nos que els necessitem, perquè nosaltres som la seva pàtria. A aquestes alçades, doncs, la lliçó és clara. Els que ens queixem que l'Estat espanyol discrimina entre catalans, bascos i espanyols, anem ben errats. L'Estat espanyol discrimina entre circumstàncies, que no és el mateix. A l'Estat espanyol va ser-li ben igual que al centre de Madrid s'hi deixessin la vida 192 persones. Ben igual, repetixo, perquè la veritat es va cuinar als laboratoris de l'Estat i per servir els interessos del l'Estat. Als madrilenys, que els donin pel sac. I a Catalunya, com a Euskal Herria, com a totes bandes, ploràvem i ens sentíem una mica madrilenys, pobres de nosaltres. La memòria col·lectiva existeix i és necessària, això és un fet, però ningú tret de les institucions polítiques viu a galop seu. Avui és 12 de març, i mentre venia cap a la feina en tren m'han vingut al cap les paraules del president Jordi Pujol sobre en Salvador Puig Antich: *"Jo, contrari a les armes i a l'anarquisme, em vaig mantenir al marge d'aquell cas, com s'hi van mantenir pràcticament totes les forces polítiques"*. Quines coses.

Txema Torrent

Les vídues

Diumenge de Rams de 1976, un grup de nens i nenes travessen la Plaza 18 de juli" agitant a l'aire els seus palmons i les seves palmes. Darre seu unes quantes dones baixen les escales, vénen de missa, van guarnides amb els seus millors vestits. Es nota que pertanyen a famílies amb possibilitats. Vigilen la mainada mentre xerren sense alçar la veu, educadament, quasi sense gesticular, s'expliquen on passaran les properes vacances d'estiu. Una mica més enllà els seus marits enraonen amb embraviment. Un d'ells s'atura i, assenyalant un edifici en obres de l'altra banda de la plaça, diu:

- Ja veurem què s'hi fa, però aquest any ja ens ha costat prop de 800.000 pessetes! ...i tot just comencem.

Un altre afegeix:

- A aquest pas es convertirà en l'obra de la seu! Aprofitant un silenci s'escolta una cançoneta. Prop del mur de la plaça, tres nenes juguen a la corda. No porten roba de diumenge, molt probablement perquè no la tenen.

*"Yo soy la viudita
Del Conde Laurel
Que quiero casarme
Y no encuentro con quien."*

El sol de primavera convida a sortir. A la plaça Catalunya els més menuts juguen dins el tancat mentre les seves mares despreocupades xafardegen. Els saltirons dels patinets criden la meua atenció, però continuo llegint... *"Tot és a punt per a iniciar les obres de reforma de la Casa de les vídues. L'Ajuntament preveu invertir en els propers anys mig milió d'euros. L'equipament acollirà l'Escola Municipal d'Art Pere Mayol, l'Espai Jove*

Calaviudi, un petit bar, despatxos i diverses sales d'exposicions...". Un nen xuta amb força una pilota. La bola agafa un efecte inesperat i colpeja la cara d'un senyor de mitjana edat que feia el vermut a la terrassa del Casino.

- "Casum la mare que...! Cony de nano!"

Amb les ulleres marcades al nas, el senyor mira cap a la terrassa veïna des d'on observen impassibles els progenitors de les criatures. Algú riu. Pel carrer Consellers unes quantes dones vénen de missa, van guarnides amb els seus millors vestits. Continuen conservant la pàtina de la seves nissagues. Ara, alleugerides, ja no han de vigilar la prole, i ja fa uns anys que els seus escortes van traspasar. Xerren sense alçar la veu, educadament, quasi sense gesticular, recorden amb enyor aquelles familiars vacances d'estiu. Poc després topen amb un matrimoni de la seva mateixa edat. Passegen del bracet. L'home empal·lideix. La dona les saluda:

- Quin dia més bonic! Quin goig que feu!

Les dones contesten:

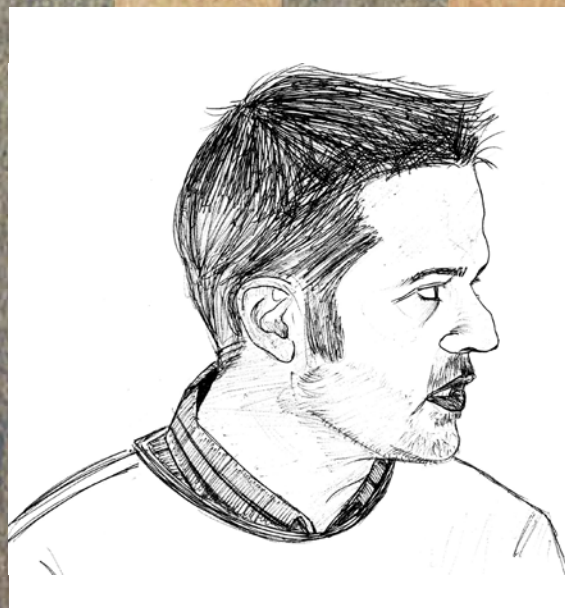
- Això vosaltres... que mai no us canseu de passejar!

Ningú s'atura. Quan ja no el poden sentir, l'home xiuxiueja:

-Anem a casa? Comença a fer fred!

Diumenge de Rams de 2014

Lluís Postigo

la geminada

Inspector Kurtz

Joan Frigola

De camí a l'Enrenou a prendre cafè vaig tenir la sensació que passaria alguna cosa important. Inquiet però ferm vaig obrir la porta del pub i els temors es varen concretar: assegut a la taula del costat de la porta hi havia l'inspector Kurtz Andrei.

- Ja era hora que apareguessis, Joan Frigola. - va dir amb veu profunda i una mica rogallosa, igual com jo l'havia descrit en el seu primer cas criminal.
- Bona tarda, estimat inspector. – vaig balbucejar, no donant crèdit al fet que estava parlant amb un personatge de ficció. Tremolant de cames vaig asseure'm a la seva taula mentre demanava un cafè i un didalet de Cutty.
- Cada vegada sóc un tipus més inútil, alcohòlic i atontat. N'estic tip d'aparèixer com un autèntic cràpula. Les teves històries no poden tractar-me d'aquesta forma.
- Jo... Jo... La meva modesta aportació a El Butlletí pretén ser un historietista còmic, per això et necessitava un punt patètic.
- Un punt patètic? – aixeca la veu – Un autèntic inútil, és el que sóc!
- Bé, potser sí que he carregat una mica les tintes en l'última història.
- Això que hagi de sortir dues vegades ensenyant els ous a una multitud, no ho puc admetre. Vull que rectifiquis.
- Però si dic que estàs molt ben dotat.
- Silenci! – crida l'inspector empenyat. - Jo callo acollonit, esperant que no tregui l'arma i m'ompli el cos de plom. – Les meves històries són ridícules, no fan ni pena ni gràcia. La teva prosa deixa bastant a desitjar. Els casos estan explicats sense ritme narratiu, i en estar editats en dues entregues no hi ha ningú que ho segueixi...
- Ja n'hi ha prou! – no vaig suportar més l'allau de crítiques – Ja sé que sóc un escriptor aficionat amb moltes mancances, però no cal que em reboquis en el fang...
- Del que n'hi ha prou és d'aquestes historietes

falses sobre la meva persona. – Kurtz demana el tercer gintònic. - No t'adones que això que publiques no s'ho llegeix ningú?

- Home, tant com ningú...
- Quantes persones contesten el joc de la Unió de Botiguers?
- Molt poques, en l'última entrega només vàrem tenir una resposta.
- Doncs, et faig una proposta: Demana que enviïn un mail dient KURTZ al correu jocs.ubll@gmail.com. Els 4 primers mails guanyaran un val de 25 euros per gastar-se en qualsevol botiga de Llagostera. Si no contesten 4 persones com a mínim, deixes d'explicar les meves ridícules històries.
- D'acord. Així serà.

En aquest moment, com que portava mamant una estona, Kurtz es va aixecar d'una revolada tirant el tamboret a terra, es va treure la pistola i va disparar dos trets enlaira. Jo vaig amagar-me sota la taula i l'Albert darrere la barra (afortunadament no hi havia ningú més al local).

L'inspector va sortir de l'Enrenou cridant "Yujuuuu-juuuii!" i nosaltres, quan ens vàrem sobreposar de l'ensurt, vàrem mirar que no hagués malmenat l'aparell d'aire condicionat; per sort les dues bales varen impactar al sostre, podeu veure els dos foradets a la dreta de la porta. Vaig pagar les consumicions de tots dos mentre comentava: *"És un autèntic energumen, la realitat supera la ficció".*

Retalls d'història de Llagostera

Antoni Mascort i Josep Cantó

El 14 de juliol del 1749 els cinc regidors de Llagostera, Vicenç Buada, Antoni Codolar, Miquel Lluhís, Jaume Gasconell i Jaume Fullà, es van reunir en presència del batlle Vicenç Rissech. El motiu d'aquesta reunió era escollir les tres persones per fer de visuradors en les causes rústiques i també en les rurals. Després de deliberar van acordar nomenar Tomàs Gotarra, Llorenç Buada, tots dos pagesos, i Bartomeu Font, negociant. Durant un any serien els encarregats de solucionar els conflictes entre veïns, tant a la vila com a pagès.

Normalment aquesta petita comissió estava formada per dues persones de pagès i una de la vila. Pocs dies després d'aquest nomenament, van

haver d'intervenir, a petició de Salvi Vidal, de Panedes, en una qüestió entre ell i Maria Llambí, vídua de Jaume Llambí, sobre una peça de terra de vuit vessanes situada en el lloc anomenat *les costes de Ridaura*.

L'aigua i el vi

Josep Maria Codina Tobías

L'aigua és el símbol de la natura i la vida externa; el vi, de la humanitat i la vida interna. Una abunda en pantans, rius, mars i estanys; l'altre, en banquets, sopars, cellers i supermercats. L'aigua és la protagonista dels documentals que fan, subtilment, just després de dinar – o això diuen els qui aguanten desperts –, del salt de Havasu i dels fondistes que arriben assedegats a un avituallament; el vi, en canvi, dels poemes, les misses i les celebracions històriques. L'aigua es podreix amb l'estancament; el vi guanya qualitat amb el regust que encomanen els anys que s'acumulen dins d'una bóta.

En el marc polític actual – i pel que deia Pla, ja ve d'enrere –, Espanya té dos tipus de partits: els que ofereixen aigua i els que subministren vi. Tenint en compte que parlem del país capdavanter de la Unió Europea en bars per habitant, m'estalvio precisar qui són els que tallen el bacallà. La tècnica que els distingeix per a guanyar-se els simpatitzants consisteix en embriagar-los amb vins tan anyencs com la collita del 39. Tants problemes que tenia Baudelaire a l'*Spleen de París* per sentir l'eternitat, i tan fàcil que ho fan aquests. Més enllà de les confrontacions que això comporta, ja que als territoris del nord-est els

suposa un boicot evident a la seva insadollable insistència en trobar flamants mètodes vinicultors, inexorablement, tard o d'hora – cada quatre o vuit anys –, arriba la ressaca. De sobte, el poble, avergonyit d'allò comès durant l'èxtasi, sent la vital necessitat de canviar el color de la papereta per aconseguir l'aigua. La indispensable aigua. I amb la victòria, creuen recuperar la serenitat i la coherència del discurs i els moviments. Els més sagaços, però, no tarden a adonar-se que es tracta d'un compost químic incolor, insípid i inodor que, com he dit abans, es podreix amb l'estancament. I no tan sols això, sinó que quan algú es decideix a tancar la tele i mirar com funcionen les coses a través de l'aigua, el país sencer es transforma en *el callejón del Gato* de Valle-Inclán.

El Sr. Pere “Brut”

Norman Sanchez

A Llagostera s'hi pot veure una estampa insòlita però que entra dins la normalitat quotidiana de la gent de la vila. De tant en tant, pels voltants del poble circula una processó de cotxes darrere una muntanya de cartró damunt d'una furgoneta atrotinada. El seu conductor és un home baixet i rabassut anomenat vulgarment com “Pere Brut”. Ja ho diuen que un no és profeta a la seva terra, però certament l'adjectiu el defineix amb certa precisió. També conegut com el senyor Pere -en altres pobles-, és un home atípic, atrapat dins d'una rutina atemporal i desvinculat de la modernitat.

Fa molts anys que es dedica a la recollida de paper i cartró. Es passeja pels negocis, restaurants o locals que generen aquest residu i, quasi com a obra caritativa, deixen que se l'emporti. És esclau de la seva pròpia rutina; la personificació de la faula de la formiga que treballa dia sí i dia també. Es pren la feina amb una actitud quasi compulsiva i honrada, on cada quilogram d'aquest lleu material és valuós al final de la jornada. La seva furgoneta-ciclomotor de tres rodes és

també una vella heroïna. Inconfusible per la seva marxa lenta però constant, és una fidel aliada del senyor Pere. Junts formen un duet inconfusible que em fa pensar amb aquell cavall anomenat Rocinante. Un model de vehicle semblant també apareixia a la sèrie *Mr. Bean*, on a cada capítol era objecte de *bullying*.

Fa uns anys, en Pere va ser víctima d'una agressió

per part d'uns gamberros del poble. Tres païos varen assaltar casa seva en busca d'un suposat tresor. En veure que no hi havia gaire res més de valor que modèstia i humilitat, al pobre home li van propinar una pallissa. Segurament, obviaven que la més preuada de les seves riqueses podia ser el “coneixement empíric” que posseeix de la vida.

Solitari, desguarnit i amb una mirada vidria-

da com un animalet abatut, te'l pots trobar en algun bar bevent una barreja de fanta i vi. El senyor Pere és un d'aquells clàssics singulars que espero que no passi a l'oblit el dia que no hi sigui. Si algun dia trobeu una caravana dins del poble, no toqueu el clàxon, agafeu paciència perquè potser és el senyor Pere que treballa.

LLIBRERIA
PAPERERIA
MALLORQUÍ
FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES

Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

Fotodenúncia

Dani Daunis

El llagosterenc Dani Daunis Llobet, a través de la xarxa social *Twitter*, ens ha fet arribar aquesta imatge, on "fotodenuncia" que al carrer Fivaller número 13 encara s'haurà de lamentar algun accident a causa dels més de 6 anys d'abandonament de les obres.

Un acudit

Catalànx

Un bon amic de la revista ens ha fet arribar aquest acudit, que posa de manifest la situació política actual amb un toc d'humor:

- Tribuno Mamarratxus, quines notícies tens?
- Senyor, les tribus del nord-est s'han revelat. Diuen que volen la llibertat i que estan organitzant una votació.
- Digueu-los que si es separen seran més pobres que una rata i moriran de gana.
- Ja els ho hem dit, però diuen que han fet quatre números i que no tenim raó.
- Aleshores, digueu-los que quedaran fora del Gran Imperi Europeu.
- Ja ho hem fet, però diuen que no hi ha problema.
- Doncs... digueu-los que quedaran sense moneda i que hauran de tornar a fer intercanvis.
- També els ho hem dit, però diuen que tornaran a utilitzar l'antiga pessesta.
- Grrrr! Amenaceu-los amb l'exèrcit!
- Res, ni cas. Diuen que oposaran resistència pacífica i que l'imperi i la resta del món es posarà en contra nostra.
- Doncs digueu-los que el que volen fer és il·legal, que no ho permeten les sagrades lleis de la unitat.
- Els és igual. Diuen que es saltaran la llei per la torera, com que saben que ens agraden els toros...
- Així doncs, els retirarem les urnes perquè no puguin votar.
- Ja... També els ho hem comentat, però diuen que han convocat tota la premsa internacional per tal que immortalitzin l'esdeveniment...
- D'acord, doncs en aquest cas, digueu-los que no se'n vagin, que els estimem molt.
- No s'ho creuen senyor, diuen que quan fou mort el combregaren.
- Estem fotuts...
- Doncs sí.

**RAMONET
LLOVERAS**
ASSEGURANCES

C/ Camprodon, 26
972 83 18 19
www.ramionetassegurances.es

CAL
DEGOLLAT
Cuina casolana
Servei de carta i menú

Restaurant / Bar

c/ Sant Feliu, 55
LLAGOSTERA 17240 Girona
Telf: 972 831125

LLAGOSTERENCs

Santiago de Xile (Xile)

Per realitzar aquesta entrevista de *Llagosterencs arreu del món* canviem de continent però ens quedem a l'hemisferi sud: d'Oceania ens n'anem a Amèrica del Sud. Tot i que no ha parat quiet gaire temps, actualment a Santiago de Xile hi trobem l'Eduard Comas Blanch, un llagosterenc mestre d'educació física de 28 anys acabats de fer, qui el passat 8 d'octubre va deixar enrere la seva vida al poble per emprendre una nova aventura molts quilometres enllà.

Eduard, com vas anar a parar a Xile?

És la tercera vegada que visito aquest país, que m'encanta i té una diversitat de paisatges espectacular. Volia començar un viatge per Amèrica del Sud sense saber-ne la data de tornada ni planificar gaire la ruta. Tothom em preguntava si hi anava per treball o quin era el motiu. La veritat és que el meu cas no és el de tants joves que, sense possibilitats de trobar feina, es veuen obligats a buscar-se la vida a l'estranger. De fet, la capital xilena és plena de catalans vinculats al món de la construcció, arquitectes, enginyers...

Jo vaig planificar aquest viatge perquè sentia que era el que desitjava fer, havia estalviat a consciència per tirar-lo endavant i creia que, amb 27 anys, era el moment idoni per allunyar-me una mica del treball, aprendre molt i seguir reflexionant sobre la vida que porto.

Actualment com vius el dia a dia? T'ha costat adaptar-te al ritme de vida dels xilens?

El visc amb calma. Tinc molt temps

lliure, per pensar i estudiar cap on em convé traçar la ruta; a vegades massa i tot. Procuo contactar amb gent que està movent-se en coses que m'interessen, aprofitar el millor de cada lloc per on passo i, tot plegat, sense gastar massa. Viatjo fent dit o amb autocar, utilitzo el *couchsurfing* -dormir al sofà de la casa d'algú- per estalviar-me de pagar l'allotjament i poder conèixer els indrets assessorat per un local i no pas per una agència de viatges. Evito els tours organitzats i procuro moure'm amb un pressupost diari d'entre 10 i 15 euros.

O t'adaptes o t'adaptes. Vull dir que no hi ha alternativa. Hi ha gent que viatja prenent que els altres s'adaptin a un, i això em sembla descabellat. De fet, aquí no és complicat adaptar-se. Canvia la mentalitat, el menjar, els horaris, tot el que nosaltres entenem per compromís, l'humor, la prioritització de les coses... però Xile no deixa de ser un país que s'ha obert de quatre potes (perdó per l'expressió) al capitalisme més salvatge des del pinochetisme. Part important de la societat té com a referents Europa i els EUA, així que

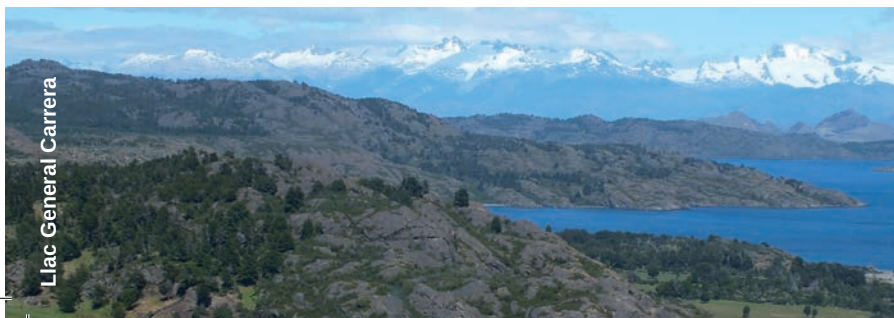
van occidentalitzant-se poc a poc. A mi, però, m'interessen més els que estan a l'altra banda de l'assumpte: els qui lluiten per rescatar les arrels originàries d'aquestes terres, el llegat dels pobles maputxe, kolla, aimara... Sento que d'ells tinc més coses a aprendre.

On et veus en un futur proper? Tens pensat tornar a Catalunya?

Si parlem dels pròxims 6-7 mesos, sempre que m'acompanyi la salut, em veig movent-me per altres països, involucrant-me o coneixent projectes educatius alternatius, fent algun voluntariat i procurant apropar-me als costums i tradicions de cada lloc.

Tot i que inicialment plantejava el viatge sense descartar la possibilitat de quedar-me 2-3 anys voltant per aquí, la veritat és que ara mateix visc l'experiència ubicant l'horitzó en el pròxim 9-N. No tinc clar què passarà: si votarem referèndum, si votarem eleccions, si no votarem... En qualsevol cas seria un bon motiu per tornar a la terreta i, en tot cas, seguir viatjant més a prop.

Llac General Carrera

Castro, illa Chiloé

ARREU DEL MÓN

Llac Nordenksjöld

Trobes a faltar Llagostera i tot el que l'envolta?

Evidentment. La família i els bons amics són una part molt important de la vida. Llagostera és i serà el meu poble, però cal aprendre a conviure amb l'enyorança. Mai no es pot tenir tot i és bo sortir de la zona de confort, on els aprenentatges es multipliquen. Desconexim molt aquest planeta on vivim, pensem que és ple de perills, però també hi ha molta gent de bon cor, disposada a entregar-se, a compartir ensenyances, a gaudir amb respecte i senzillesa.

Podries compartir alguna de les experiències viscudes amb nosaltres?

Sí. Viatjant et toca passar per situacions inexplicables i acabes qüestionant-te de veritat si hem de parlar de casualitats o causalitats. A mitjant gener, creuant la frontera entre Xile i Argentina pel *paso Jeinimeni*, arribant a un poblet petitó que s'anomena Chile Chico, vaig buscar el càmping més econòmic per plantar-hi la tenda. Estava viatjant sol. En trobar-lo, vam saludar-nos amb un noi rosset, clarament estranger, que ja hi estava instal·lat. Em vaig parar en sec, el vaig tornar a mirar i no em podia creure el que em tocava viure. Per sortir de dubtes li vaig preguntar si feia

aproximadament un any havia estat viatjant per Guatemala, concretament a Livingston. Va somriure i, encara incrèduls, ens vam abraçar. Era en Linus, un noi alemany que, efectivament, havia conegut un any enrere movent-me per Mesoamèrica. Vam passar el dia plegats i al vespre vam compartir un *asado* vegetarià –valgui la paradoxa– amb altres viatgers. Són moments en què et qüestionas que el món sigui tan gran com a vegades sembla.

Ah! I també vam reunir-nos un dia a Puerto Varas amb l'Ariadna Donate, llagosterenca, molt propera a la família vostra d'*El Butlletí*! Ella també és un cul inquiet, sembla...

T'emportaries algún racó de tornada?

La veritat és que, com deia a l'inici, la Pachamama s'expressa ben generosament al con sud d'Amèrica i la serallada dels Andes té una energia i un encant especial. Què dir dels glaciers, dels rius immensos o de la mística del desert d'Atacama.

Tanmateix, nosaltres podem estar ben contents amb el que tenim a casa: les Gavarres, l'Ardenya, el Mediterrani, els Pirineus... El que hem de fer és valorar-ho i estimar-ho més, conèixer-ho millor.

Ja per acabar...com definiries la teva experiència?

Com la d'una persona curiosa que decideix carregar-se l'equipatge a l'esquena per aprendre dels altres i d'un mateix. No té cap mèrit especial el que faig. En el fons sóc un privilegiat que ha nascut a la part rica del món i que, després d'estalviar durant sis anys, es pot permetre de pagar-se un bitllet d'avió i viatjar. Lamentablement, això que a vegades ens sembla tan normal –de moure'ns volant d'un lloc a l'altre–, molta gent, milions de persones, no ho podrà fer mai. I convé tenir-ho present. L'única diferència és que els diners que un altre destinaria, potser, a la hipoteca o al cotxe de la marca “noséquè”, jo els dedico a motxillejar.

PARLEM CLAR:
Santiago de Xile

País: Xile

Habitants: 5.500.000

Llengua: espanyol

És nascut a Santiago de Xile:

Alejandro Amenábar

Entorns de Coyhaique

Torres del Paine

www.cesmar.es

CESMAR
MEDICINA ESTÈTICA

*Cesmar et cuida
per dintre i per fora!*

**CESMAR
LLAGOSTERA**
R. Casademont, 2
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Telèfon +34 972 83 02 02

www.cesmar.es

CESMAR
CENTRES DE MEDICINA
FÍSICA I REHABILITACIÓ

*Especialitzats en
el tractament del dolor!*

**CESMAR
LLAGOSTERA**
R. Casademont, 2
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Telèfon +34 972 83 02 02

**CESMAR
BARCELONA**
Tarragona, 177, 1a Planta
08014 BARCELONA
Telèfon +34 93 325 48 53

**CESMAR
MADRID**
Alcalde Sainz de Baranda, 83
28007 MADRID
Telèfon +34 91 377 45 97

elpolltv

www.elpolltv.cat

Plaça Catalunya, 6
972 83 00 19
redaccio@elpolltv.cat

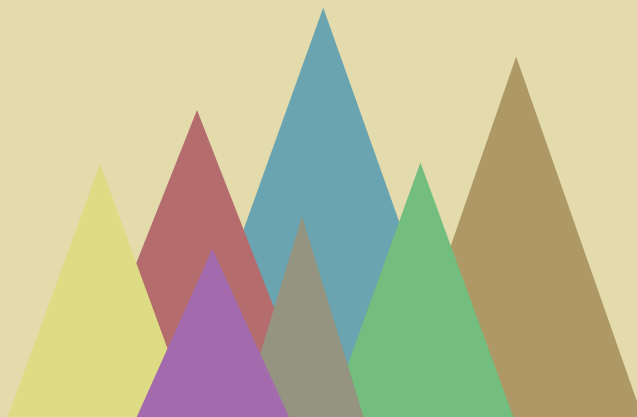
PEIXATERIA

CASSÀ DE LA SELVA • Tel. 972 46 37 06 • Passeig Vilaret, 31
LLAGOSTERA • Tel. 972 83 18 71 • Passeig Pompeu Fabra, 1
S'AGARÓ • Tel. 972 32 61 97 • Avda. Platja d'Aro, 311 - Edifici Creu de S'Agaró
SANT FELIU DE GUÍXOLS • Tel. 972 32 59 58 • Carrer Especiers, 7
SANT FELIU DE GUÍXOLS • Tel. 972 32 58 62 • Carrer Lleida, 80
SANT FELIU DE GUÍXOLS • Tel. 972 32 17 62 • Pte. Bujonis (Centre Comercial)
SANTA CRISTINA D'ARO • Tel. 972 83 59 32 • Carrer La Teulera, 68

ESCAPA'T

#3

Les gorges de Salenys

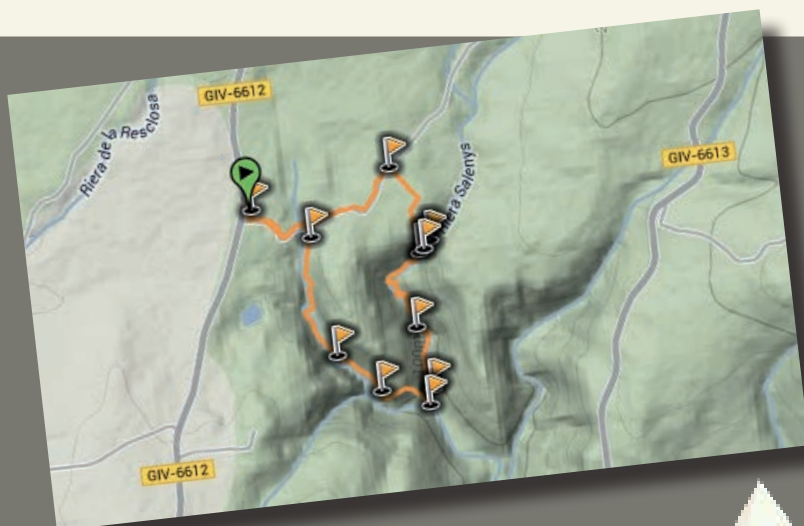
Quan em van encomanar de fer un escrit d'una ruta per Llagostera o voltants, el primer que vaig pensar era que n'hi havia moltes i variades per triar. Quan surto a córrer o caminar, el primer dubte que tinc és cap a on tirar, si cap a Ridaura, l'Ardenya, Cadiretes, Gavarres, Romanyà... Per sort, tenim uns paratges molt bonics al voltant del nostre poble per poder escollir.

La ruta que he triat és la de "les gorges de Salenys", un paratge únic a la nostra comarca i a tocar de casa;

un recorregut que en diferents moments et dona la sensació de trobar-te en algun corriol del Pirineu, i que en cada època de l'any et transmet diferents sensacions.

Espero que aquesta ruta us agradi, i descobriu un altre meravellós indret de les nostres contrades, respectant sempre la natura.

Jordi Llinàs
President d'Els Cremats Motor Club Esportiu

Distància:
19km aproximadament

Durada:
3 hores i mitja aproximadament

Dificultat:
Moderada.
Aquesta ruta està dissenyada per realitzar-se caminant

Sortirem del pavelló poliesportiu de Llagostera agafant el carril bici direcció Sant Feliu de Guíxols i caminant fent la costa d'Alou fins arribar al pont de ferro que hi ha abans d'arribar a la **Font Picant**. Àlla trobem la riera de Salenys, la qual fa de límit entre Llagostera i Santa Cristina d'Aro. En aquest punt trobem la **senyalització** que ens indica la ruta de les gorges de Salenys.

Al pont de ferro, agafem el camí a l'esquerra, i un quilòmetre més amunt trobem la fàbrica embotelladora d'aigua de Salenys. És en aquest punt on comença el corriol de les gorges de Salenys.

El camí voreja el riu. Al cap d'una estona trobarem la **Font del Plat**, enclavada al mig de la riera. Aquesta font pertany al conjunt de fonts de Salenys. A partir d'aquest punt començarem a trobar cables clavats i penjats a la roca; són de la **via ferrada de Salenys**. Aquesta via ferrata la recomanats: arnés, casc i guants.

Nosaltres seguirem pel corriol que va vorejant la riera i anirem trobant diferents desnivells de roques i anirem ascendint fins trobar l'afluent del rierol de Panedes i un pont de fusta penjat que ens portarà a l'altre costat de la riera. Anirem creuant la riera fins trobar la primera gorja, anomenada el **Pou de les Goges**. El salt d'aigua que va a parar a aquesta gorja és molt estret i té les parets molt verticals. Anirem pujant la riera per la banda dreta, ajudant-nos d'uns passamans agafats a la roca i uns escalons de ferro clavats a terra. Un pont ens portarà a la banda esquerra.

Passarem la segona cascada i tornarem a travessar la riera, on una mica més endavant trobarem el tercer salt d'aigua. A partir d'aquí ens ajudarem d'un passamà i esgraons clavats a la roca per arribar al quart salt d'aigua, amb uns pendents molt inclinats.

Després de travessar la riera, arribarem a les **Escales del Diable**, que ens ajudaran a passar pel costat del cinquè salt de la riera, l'anomenat **Salt del Llop** –de 55 metres d'alçada i quan plou molt agafa la forma d'una cua de cavall-. El desnivell d'aquestes escales és molt pronunciat, però val la pena pujar-les per veure la vista -també arribarem a veure part del recorregut de les gorges-. Un cop a dalt trobarem el **pont del Salt del Llop**. Aquest travessa la riera, i és justament aquí on es dóna per acabat el recorregut de les gorges de Salenys.

Un cop deixem el pont del salt del llop trobem un camí el qual, a uns cinc-cents metres més avall, ens senyalitza un corriol que ens portarà a la **Font de Panedes**. Així doncs, agafem aquest corriol fins arribar a la font en qüestió. Aquesta font s'ha anat arreglant els últims anys, i val la pena fer-hi una visita i veure-hi brollar la seva aigua ferrosa.

Un cop finalitzada la visita, tornem a pujar pel corriol i agafem el camí que ens portarà a la carretera de Llagostera - Romanyà. Seguirem el voral de la carretera direcció Llagostera i quan hàgim caminat uns cinc-cents metres, a mà dreta hi ha un camí que ens portarà a la masia rural de

can Llorenç. Allí, la deixarem a la nostra esquerra, seguint el camí fins arribar a la masia Sureda, la qual deixarem a la nostra dreta seguint el camí que ens portarà fins el **Pla de Panedes** i la urbanització Llagostera Residencial, des d'on gaudirem d'unes vistes del poble envejables.

Una vegada arribats aquí, passarem pel camí de darrere la urbanització, arribarem al polígon industrial del poble i des d'aquest punt podrem arribar fins a la plaça Catalunya, on donaríem la ruta per acabada.

PLANXISTERIA i PINTURA **ALBERT**

Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. 972 80 53 09
Fax 972 83 18 79
planxisteriaalbert.com

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

farmàcia

Joan Saurí Masgrau

C/ Consellers, 28 - Tel. 972 83 29 18
17240 Llagostera

ASSESSORIA MONTIEL BOADAS, S.L.

Laboral • Fiscal • Jurídica • Comptable
Corredoria d'Assegurances • Finques

Agent de la propietat
Immobiliària núm 625

Administrador de fin-
ques col·legiada 636

Plaça Barceloneta, 8 17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 83 18 18 / 972 83 03 62 Fax. 972 80 52 30
E-mail: assessoria@montielboadas.com

TAXI

619 88 30 35

Antoni Juanals
LLAGOSTERA

ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU • COMPTABLE
FISCAL • LABORAL
FINANCER

PLANIFICACIÓ I GESTIÓ INTEGRAL
PER A EMPRESES

ADMINISTRACIÓ I VENDA
DE FINQUES

CORREDORIA D'ASSEGURANCES

17250 ST. FELIU DE GUÍXOLS • Rambla Vidal, 39 1r • Ap. 47
Tels. 972 32 07 67 • 972 32 10 76 • Fax 972 82 03 69

17240 LLAGOSTERA • c/ Álvarez de Castro, 10 • Ap. Correus, 60
Tel. 972 83 02 29 • Fax 972 80 57 22

17246 SANTA CRISTINA D'ARO • Carrer Teulera, 39
Tel. 972 83 71 65 • Fax 972 83 75 51

The InfoBarri

Les prediccions del Bruixot Maduixot/ Maig - Juny - Juliol

ELS ESCUTS:

Canvi de nom de la famosa zona residencial per tal d'establir un vincle més proper amb el poble. D'ara en endavant la urbanització es coneixerà amb el nom d'"Els Escuts amb llagostes", fent una clara referència al recent símbol d'identitat llagosterenc.

CAN GOTARRA:

Es preveuen llargues cues de banyistes preparats per combatre l'onada de calor primaveral a les famoses platges del voltant de la riera.

SECTOR FONELLARONS:

Augment de la vegetació al poble fruit de la primavera i de l'adob recollit al nou pipican municipal. Segons un estudi, Llagostera ha resultat 3r en el rànquing anual de caques de gos, així que ja saben, continuïn alimentant bé el seus gossos pel bé comú del poble!

NUCLI ANTIC:

S'ha detectat en la zona un augment de peticions de finestres aïllants. Segons els veïns, fa setmanes que a les nits se sentia un soroll tan fort com el d'un exèrcit de romans fent repicar els tambors.

CENTRE:

El teatre del Casino es prepara per albergar els Premis Culturals Butlletí. Mitjans de comunicació d'arreu del món han estat acreditats i es preveu l'assistència de personatges il·lustres com el regidor de Joventut, Sergi Miquel, i Leonardo DiCaprio, qui es presenta com a favorit per guanyar un dels premis –però segurament se'n tornarà a casa amb les mans buides, com sempre–.

SELVA BRAVA:

Selva Brava es prepara per celebrar el famós festival "Primavera Sound". La llagosterenca Berta Peyrecave va arribar a un acord amb els organitzadors del festival per a què es canviï la tradicional localització de l'esdeveniment "per tenir-lo més a prop de casa". Es preveu l'arribada massiva de *hipsters*, amants del *Postureo* i britànics *festivaleros* borratxos.

SECTOR GANIX:

La biblioteca comença a reforçar els seus efectius en previsió de l'augment d'estudiants històrics preparant-se per exàmens finals i de selectivitat. Entre altres mesures, les bibliotecàries han atès un curs de formació en la tècnica del "shhhht" impartit per vigilants del museu del Louvre.

CANYERA LA MATA MONT-REI:

Comencen els preparatius per adaptar les pistes de tennis de la Canyera per albergar les 5.000 persones que s'espera que assisteixin al 1r International Open de Tennis de la Canyera. Ja han confirmat la seva participació tenistes tals com Roger Federer, Novak Djokovic i Rafael Nadal.

humor

50

elbutlletí. 4a etapa

La vinyeta
Bops

**LLIBRERIA
SUREDA**
S.C.

Pl. Catalunya, 15
LLAGOSTERA (Girona)
Tel. / Fax (972) 83 00 97

STIHL®

VIKING®

Regadiu i complements
de jardí.
Venda, lloguer i
reparació de maquinària

Taller
Brugulat, s.l.

C/Camprodon, 27-29
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 830 130 / Fax: 972 830 145

www.tallerbrugulat.com
info@tallerbrugulat.com

**EXTINTORS
GIROFOC S.L.**

www.girofoc.com

Carrer Camprodon, 33
17240 LLAGOSTERA
Tel. / Fax. 972 80 52 59
Mòbil 607.700.935

“

*Siga jove,
o siga vell,
cadascú a
l'ofici d'ell.*

”

Què vols ser quan siguis gran?
A qui no han formulat mai aquesta
pregunta?

Avui, les respostes dels nostres in-
fants i joves no tenen res a veure
amb les dels nostres avis i àvies. La
raó d'aquest fet són els canvis que
ha experimentat la nostra societat.
L'evolució, però, no és sempre del tot
positiva; sovint és agressiva i escom-

bra sense miraments tot allò que no
és capaç de seguir el seu ritme. Pre-
cisament, i com a exemple, això és el
que ha passat amb els oficis.

A continuació coneixerem la història
de tres llagosterencs –dos d'ells ja re-
tirats- que han viscut tota la vida de-
dicant-se a una feina que a dia d'avui
podria considerar-se que es troba en
perill d'extinció.

Josep Vilallonga Ribalta

Nascut el 1923, va obrir la Sastreria Vilallonga a Llagostera l'any 1947 i la va tancar l'any 1988 en jubilar-se.

Com és que va dedicar-se a l'ofici de sastre?

La mare era sastressa i després d'acabar els estudis a l'escola vaig veure que m'agradava l'ofici i vaig començar a aprendre'l bé. Primer vaig anar d'aprenent al taller de Can Quintana, un dels sastres que hi havia a Llagostera. Després d'això

elbutlletí.54

vaig buscar feina en una sastreria de Barcelona, on treballava els matins; a les tardes anava a una acadèmia de tall, i entre això i alguns llibres que em vaig poder comprar, vaig aprendre l'ofici a la perfecció. Va ser aleshores quan em vaig atrevir a muntar el meu propi negoci.

Amb quines matèries primeres tractava? Com les aconseguia i treballava?

Utilitzava robes i fils de molta qualitat perquè les peces havien de durar molt. La major part del gènere el duïen els viatjants que passaven per la zona tot sovint; a vegades també havia anat a Barcelona a comprar en alguns magatzems.

Comprava la quantitat de roba justa per fer un vestit de cada model, en feia el patró i tallava la roba. Les noies que treballaven al taller eren qui ho cosien tot.

Com ha evolucionat l'ofici des que l'exercia?

L'aparició dels texans va ser clau per al canvi de l'ofici. Varen començar a aparèixer les botigues de confecció que permetien comprar més o menys el mateix que a la sastreria però a millor preu, tot i que els vestits no eren fets a mida.

A la sastreria vaig començar a tenir algunes coses de confecció, però seguíem fent les peces a mida també. A poc a poc es varen deixar de fer i els últims quatre anys ja només teníem confecció, fins que en jubilar-me vaig tancar.

Què era el millor i el pitjor de l'ofici de sastre?

El millor de tot era passejar pel poble i veure la gent amb els vestits que havíem fet nosaltres. També veure que la gent confiava en mi, m'encarregava moltes coses i em recomanava a algú. El pitjor era que s'hi havien de dedicar moltes i moltes hores; fer els vestits era una feina delicada i requeria molts passos.

Una anècdota:

El segon o tercer any de tenir oberta la sastreria, la gent venia molt i podríem dir que ja m'havia guanyat la confiança de tothom. Des de sempre l'època més forta era per la Festa Major, i aquell any vaig començar a tenir força encàrrecs; els anava agafant tots fins que me'n vaig adonar que eren molts i molts. Les setmanes abans de la festa vàrem haver de treballar dies i nits senceres per poder acabar-ho tot a temps. Ja en vàrem aprendre d'allò, i no ens va tornar a passar.

Josep Grau Ferrando

Seduït per l'ofici de sabater des que era petit, encara avui continua exercint, tirant endavant el taller de sabateria -conegut com Cal Vermell- que va fundar el seu avi.

Com és que va decidir dedicar-se a l'ofici de sabater?

El meu avi i el meu pare eren sabaters. Jo treballava en una fàbrica aquí Llagostera però de mica en mica vaig anar ajudant al taller perquè sempre m'havia agradat l'ofici, i així va ser com vaig entrar al negoci. Quan el meu pare es va posar malalt vaig haver de dedicar-m'hi més "professionalment", així que la meva vocació va ser una mena d'evolució natural.

Amb quines matèries primeres tracta?

Treballo amb diferents tipus de goma, tints, claus, tacs de fusta, ferro... El material és molt variat, i més actualment.

Com les aconsegueix i treballa?

Sempre ha passat el viatjant, un cop al mes. Abans venia de Girona però ara ja ve des de Barcelona. I les matèries es treballen segons la necessitat, segons la reparació que cal fer en cada cas.

Com ha evolucionat l'ofici amb el temps?

Pel que fa a la venda de sabates, cada vegada són més barates i això afecta la nostra feina. Fa uns deu anys més o menys que la feina ha baixat, ja que surt més a compte comprar un parell nou. Per aquest motiu a dia d'avui només quedo jo, al poble, i havíem arribat a ser sis sabaters. Realment és un negoci inviable en un poble com Llagostera.

Què és el millor i el pitjor de l'ofici?

El millor de la meva feina és que m'agrada molt i que tot i que porto molts anys fent-la, cada dia aprenc coses noves. I el pitjor és que no hi ha feina continuada, a la tardor puja, però a l'estiu no s'arreglen gaires sabates...

Una anècdota:

L'altre dia va venir una dona demanant puntes de ferro, una cosa que feia anys que no em demanaven.

Sabater

Emili Casanovas Frigola

Nascut el 1928, va treballar 60 anys a la fàbrica familiar situada al carrer la Pau. El seu fill, Climent Casanovas, fins fa poc també va seguir amb l'ofici de taper.

Com és que va dedicar-se a l'ofici de taper?

El meu avi ja era taper, i quan va tornar de la guerra de Cuba, juntament amb en Palet de Palamós i en Xena de Cassà, anava a les cases on hi havia suro i oferia la seva mà d'obra per treballar-lo. El meu pare, de petit ja havia après a fer de taper i va treballar en diversos llocs abans de tenir la fàbrica aquí a Llagostera, i pel que fa a mi, a casa hi havia pro-

blemes econòmics i tenia clar que si em dedicava a l'ofici podria ajudar la família. Quan tenia 13 anys, però, estava immers en els estudis; cursava quart de batxillerat quan vaig suspendre l'assignatura de Francès. Tot i que en un primer moment se'm va denegar l'oportunitat de recuperar l'assignatura, finalment se'm va permetre tornar-me a examinar. Malgrat això, l'examinador no em va ni escoltar i em va tornar a suspendre. Arribat a aquest punt, vaig presentar-me a una vacant d'ajudant d'oficina al Banc Espanyol de Crèdit i em van agafar. Va ser llavors quan m'ho vaig rumiar bé i vaig decidir quedar-me a casa i continuar amb l'ofici de taper, fent la feina que m'agradava i a la que m'he dedicat tota la vida.

El suro era la matèria primera que manipulava. Com l'aconseguia i treballava?

El suro el compràvem directament de l'arbre, anant a bosc. Havíem de conèixer si el suro era bo segons com vèiem l'arbre. És una feina difícil perquè els arbres són com les persones, les aparences poden enganyar.

Els suros es pelaven a l'estiu. Les planxes que s'extreien de l'arbre s'havien d'assecar i quan estaven en condicions, es treballaven: es capejaven –amb una fulla es

treien les puntes de la panna del suro per veure'n bé la mida i el tipus-, es bullien, es classificaven segons les qualitats i calibres, i es llescaven –es tallaven a llesques segons la llargada que havien de tenir els taps. Les llesques es carraven –es tallaven en prismes rectangulars de mides determinades- i aleshores passaven a mans dels escairadors i els tornejadors, que arrodonien els carracs per obtenir-ne els taps. Seguidament, es rentaven amb clor i sals, es classificaven segons les classes, se n'igualaven les llargades, es marcaven i es parafinaven perquè entressin bé als colls de les ampolles. A grosso modo aquesta era la feina que fèiem amb el suro.

Com va evolucionar l'ofici des que l'exercia?

Amb el pas dels anys a les fàbriques s'hi va anar incorporant maquinària com ara les garlopes, les barrines o les màquines d'esmeril, això era el que marcava l'evolució tot i que el procediment per obtenir un tap de suro no variava. Un canvi que sí que va ser un abans i un després va ser la fabricació de taps d'aglomerat. L'aglomerat s'obté de les restes dels taps bons, i això va suposar una manera d'aprofitar encara més la matèria primera.

Què era el millor i el pitjor de l'ofici de taper?

El millor era quan veies que el suro que havies comprat -directament de la planta- et responia i era tan bo com tu havies cregut. Com he dit anteriorment, compràvem el suro una mica a cegues, doncs no sabíem si en la solana on havia crescut l'arbre a sota hi havia alguna mina que hagués pogut afectar la planta i fer que el suro sortís tacat, per exemple.

I el pitjor era que la indústria surera d'aquí tenia la gran competència de Portugal, un país que aleshores tenia una mà d'obra molt barata i que suposava un gegant contra qui era difícil competir. Aquest fet ens va fer malvendre suro molt bo.

Una anècdota:

A Constantina (Sevilla) hi havia dues finques que desembocaven en una mateixa carretera. Havíem de pelar els suros d'una de les finques i els camions carregats havien de passar per aquella carretera, però en barrava el pas una gran branca d'un arbre de

l'altra finca. Volíem demanar a la propietària si podria fer-nos el favor de tallar-la, però tenia molt mala reputació i semblava que si li proposàvem seria quelcom intractable. Vaig atrevir-me a parlar amb ella, i la meua sorpresa va ser topar-me amb una gran persona, agradable i simpàtica, que no tenia res a veure amb qui m'havien descrit els peladors de la zona. Molt amablement, va accedir a tallar la branca per no causar-me cap perjudici a mi.

És evident que a Llagostera sempre hi ha hagut molta activitat, la gent ha procurat aportar al poble tot el possible perquè continués tirant endavant i més quan el transport no era tan freqüentat i sortir de la zona suposava un gran esforç. Des de sempre hem sabut aprofitar la matèria primera i l'hem utilitzada tant com se'ns ha permès. Ara bé, els oficis que hem exposat han quedat, malauradament, pràcticament en l'oblit. Els temps han canviat i, amb ells, els nostres hàbits, preferències i, en conseqüència, també les nostres feines.

L'ofici de sabater, taper o sastre són,

per molt que ens pesi, oficis que poden passar a ser anècdota aviat, o també el de cisteller, com va ser Narcís Roca, qui es dedicava a fer cistells i coves. També l'ofici d'esparter, espardenyer i escloper; a Llagostera ja no hi ha esclops com els que feien el senyor Parés o en J. Calvet Casanovas. Tampoc es fan matalassos de llana com els de Cal Baster, ni cal arreglar carros i carretes com quan ho feia en Pere Costa. Tampoc hi ha massa ferrers que ferrin cavalls, com feien a ca l'Eloi o a can Joaquim Aiguabella pare. Ja no hi ha boticaris com en Joan Saurí Vilà, ni moliners que morrin el blat per fer-ne farina, com va fer en el seu temps Domingo Finazzi Privatti a l'actual local La Farinera -d'aquí el seu nom-. Tampoc es troben "peons camineros" que arreglin les nostres carreteres, tapant-ne els forats amb pedres, com ho va fer en Pere Tosses... I com aquests, tants altres oficis que segurament ens deixem pel camí.

Amb aquest reportatge volem homenatjar tots aquells que han treballat pel poble i han ofert un servei proper i beneficiós per als llagosterencs.

Esperem que per un moment hàgiu pogut viatjar en el temps i, pensant en aquells qui coneixeu o vau conèixer, o de qui n'heu sentit històries a través dels vostres pares o avis, us hagi provocat un somriús. Als que per edat no ho poguéssiu gaudir, cal que sapigieu que hi va haver un temps en què no tot eren marques i tracte impersonal; hi va haver un temps on el "tu a tu" era l'ordre del dia i tot tenia un matís especial "made in Llagostera".

Reportatge: Pau Rusiñol, Anna Ramírez, Cristina Puig i Mita Casanovas

Agraïments: Josep Vilallonga, Emili Casanovas, Josep Grau, Marta Albà i Ramon Brugulat

Fotografies: família Casanovas i sastreria-vilallonga.com

Envian's les fotografies del teu fill/a o del teu casament a elbutlleti.llagostera@gmail.com i les publicarem al proper número

NAIXEMENTS

Carla Hijano Manzano	02/01/2014	Maryola Sánchez Tarrés	29/01/2014
Clàudia Hernández Roca	02/01/2014	Arnau Vegas Viñolas	06/02/2014
Isaac Sánchez Rosa	10/01/2014	Bernat Arbusé Masó	12/02/2014
Douae Al Gourari	18/01/2014	Cesc Riera Alsina	07/03/2014
Marc Flores Navarro	16/01/2014	Lucía Fernández Bueno	10/03/2014
Martí Castelló Masats	12/01/2014	Jordi Rigau Cano	06/03/2014
Joan Castelló Masats	12/01/2014	Martina Coll Álvarez	11/03/2014
Dylan Casadellà Rubio	20/01/2014	Antonella Rastrero Insalaco	17/03/2014
David Gutiérrez Martín	21/01/2014	Cesc Martín Masdeu	19/03/2014
Esraa Goubaz	26/01/2014	Robin Scarpin Lloret	20/03/2014
Artau Miquel Ral	31/01/2014	Aday Pérez Meroño	19/03/2014
Paula León Martínez	27/01/2014	Abril Casas Ramos	20/03/2014
Dolores-Michel Heredia Roas	27/01/2014	Àngel Grabulosa Quer	25/03/2014
Adrià Santamaria Soto	31/01/2014		

Àngel Grabulosa

Joan i Martí Castelló

MATRIMONIS

Domingo Pascual Gifre i Volha Ulevich	26/01/2014
Carlos Ramos García i Núria Comas Gruart	06/02/2014
Luis Nuell Moll i Muriel Suzanne Lucienne Racine	04/03/2014
Manuel Martínez García i Lúdia Real Sureda	15/03/2014

DEFUNCIONS

Josep Selis Alsina	02/01/2014	Gregorio Pardo Ramon	21/02/2014
Manuel Peinado Font	03/01/2014	Agustín García Martín	24/02/2014
Josefa Fernández González	07/01/2014	Ramon Ribes Marí	03/03/2014
Miguel Genové Hereu	09/01/2014	Concepció Carbó Torrent	04/03/2014
Francisco Castillejos Soler	09/01/2014	Ramon Menció Rigau	08/03/2014
Àngel Arbat Xirgu	16/01/2014	Dolors Massa Serra	09/03/2014
Pedro Galan Barrera	22/01/2014	María Luisa Sánchez	14/03/2014
José Turon Deulofeu	25/01/2014	Joan Sagué Gotarra	23/03/2014
Francisca Creus Calvet	03/02/2014	Diolinda Magariños Magariños	23/03/2014
Montserrat Mir Placis	06/02/2014	José Ródenas Cerdán	25/03/2014
Ángeles García López	07/02/2014	Joaquina Torrent Esteve	25/03/2014
Carmen Ventura Angelats	13/02/2014		

Lourdes Casas
centre fisioteràpia i recuperació funcional

tel: 972 83 22 16 - fax: 972 83 19 76
e-mail: lcasascentre@gmail.com
c/Camprodon, 51 - 17240 LLAGOSTERA

Activitats de lleure i culturals per a infants i joves.

● Monitoratges

● Guiatges

● Sortides

● Animacions...

Esport, 1-1r - 17244 Cassà de la Selva
Tel. **972 80 55 25** Fax: 972 46 40 37
actiescola@actiescola.cat / www.actiescola.cat

LLAGOSTERA RÀDIO

105.7 FM

www.llagosteraradio.cat

Fusteria ROIBA, S.L.

MOBILIARI DE CUINA i BANY

Tel. 972 83 08 20
Fax 972 80 52 69
C/ Llevant, 1
17240 LLAGOSTERA
info@fusteriaroiba.com

Tel. 972 10 67 26
C/ Carme, 53-55
17004 GIRONA
www.fusteriaroiba.com

Comercial Miquel-Valentí, S.L.
pernils i embotits

C/ Fivaller, 14 · 17240 LLAGOSTERA · GIRONA
Tel. 972 80 50 17 · Fax 972 83 18 02 ·
Mòbil 696 49 03 17
www.pernilsmv.com · jordi@pernilsmv.com

HOSPITAL VETERINARI

CLÍNQUES VETERINÀRIES
PERRUQUERIES CANINES

URGÈNCIES
Tel. 972 331 248

BLANES: HOSPITAL: Rbla. Joaquim Ruyra, 75 - Tel. 972 331 248
CASSÀ DE LA SELVA: Ctra. Provincial, 141 - Tel. 972 460 526
MALGRAT DE MAR: C. Passada, 49-51 - Tel. 937 612 700

www.cinos.cat

IRUANÍ, S.C.

C/ Albertí, 20
Tel. 972 83 09 13
17240 LLAGOSTERA (Girona)
NIF: J-55188452
David 616900166 / Toni 609458687

Estius a El Far 2014

Casal de Teatre Musical

Juliol i Agost

Juliol
Mostra final
en un
TEATRE !!

EDAT: de 3 a 14 anys

PREU: 37 euros per setmana

HORARIS

Llagostera dill a div 9h a 13h

Cassà de la Selva dill a div 16h a 20h

*Inici dill 30 de juny

Colònies Juliol

2 dies per 52 euros

Teatre, cant, dansa, música, hip-hop...

Tot el que necessites per passar un estiu de Musical!

Descompte

de 10 euros

si t'inscrius 4 setmanes

al casal o als intensius

fins al divendres

16 de maig!!

Intensius per a joves

a càrrec de professionals

Dansa

Categories :
Infantil, Juvenil i
Junior

Ballet, puntes iniciació
jazz i base tècnica.

21 juliol a 1 d'agost

Llagostera
16:30h a 19:30h
Intermedi i avançat

4 al 15 d'agost

Cassà de la Selva
10h a 13h

Iniciació

Llagostera

16:30h a 19:30h

120 euros

Iniciació

Teatre Musical

Categories:
Infantil, Juvenil i Junior

Interpretació, cant i dansa per
fer viu un musical!!

Del 7 al 18 de Juliol

Cassà de la Selva
10h a 13h

Iniciació

Llagostera

16:30h a 19:30h

Intermedi

120 euros

Mostra final
en un teatre!!

Hip Hop

Categories:
Infantil, Juvenil i Junior
Diferents estils de Hip Hop
New Style, Popping, Locking...

21 juliol a 1 d'agost

Cassà de la Selva
10h a 13h
Iniciació

Del 4 al 15 d'agost

Llagostera

10h a 13h

Iniciació

Llagostera

16:30h a 19:30h

120 euros

Intermedi

INSCRIPCIONS i més info:
Tel: 691.032.369

far@dansaimusical.com
www.dansaimusical.com

Àngel Guimerà, 5 Llagostera
Barraquetes, 32 Cassà de la Selva